

VIS NOCH VLEES

Een Komedie in zes bedrijven

door

Stijn Cuypers

Leesexemplaar

Romeinse Put 102/5
2650 Edegem
0494-15-79-86
www.toneelschrijver.be
stijn@toneelschrijver.be

Aanvragen opvoeringsrechten stap voor stap

Voor het beheer van zijn auteursrechten is theaterauteur Stijn Cuypers aangesloten bij SABAM. Zij zullen in zijn naam de verschuldigde auteursrechten innen, in Nederland worden deze rechten beheerd door stichting Bredero. Het aanvragen van de opvoeringsrechten gebeurt in drie eenvoudige stappen.

Stap 1 - Aanvraag tot opvoeren.

U vult het formulier "Aanvraag tot opvoering" dat u terugvindt op www.toneelschrijver.be/aanvragen volledig in en stuurt dit door naar de auteur. (Indien u dit formulier liever per mail ontvangt kan u mailen naar aanvragen@toneelschrijver.be)

Stap 2 - Toestemming tot opvoeren.

Stijn Cuypers stuurt je een e-mail met daarin de tekst van het stuk, een "toestemming tot kopiëren" en een "toestemming tot opvoeren". Je hebt de persoonlijke toestemming van de auteur. De repetities kunnen beginnen maar...

Stap 3 - Aanvraag bij SABAM

...De **definitieve** en **rechtsgeldige** toestemming krijg je van SABAM/BREDERO, na het tijdig indienen van uw aanvraag. U vindt een aanvraagformulier op:
www.sabam.be (verenigingen uit België)
www.stichtingbredero.nl (Verenigingen uit Nederland)
www.opendoek.be/auteursrechten-aanvragen (Vereenvoudigde aangifte voor verenigingen uit België)

Aarzel niet om contact op te nemen voor meer info:

Toneelschrijver Stijn Cuypers
Romeinse Put 102/5
2650 Edegem (België)
Mobiël: +32 494.15.79.86
Mail: stijn@toneelschrijver.be
Website: www.toneelschrijver.be/aanvragen

Dramatis Personae

<u>Neeltje Tulp:</u>	Levenslustige vrouw.
<u>Harmen Tulp:</u>	Haar vader en reder.
<u>Saskia van Zuytbrouck:</u>	Haar moeder.
<u>Geert Uylenburgh:</u>	Haar verloofde.
<u>Hendrickje Huydecoper:</u>	Uitbaatster van een viswinkel.
<u>Johannes Lievens:</u>	Zoon van Hendrickje.
<u>Titus Da Gama:</u>	Avonturier.
<u>Hilletje Uylenburgh:</u>	Zus van Geert.
<u>Danaé:</u>	Een sirene.
<u>Bedelvrouw:</u>	Mysterieuze vrouw.

Inhoud

Het leven in een vissersdorpje wordt ruw verstoord wanneer een aantal vissers niet meer terugkomen van hun vaart. Als het gerucht de ronde doet dat ze ten prooi zijn gevallen aan de sirenen, bloedmooie maar levensgevaarlijke zeewezens, zet iedereen zich schrap om de verdwenen vissers terug te vinden. Maar de zee is onvoorspelbaar...

LeesExemplar

Decor

Een vissersdorp. De achterwand bestaat uit een horizontale kade waarvoor een verhoogde kade met meerpalen is geplaatst, achter deze kade is de mast van een vissersboot te zien. Aan cour-kant bevindt zich de voorgevel van een statig herenhuis met een trapje tot aan de voordeur. Aan jardin-kant bevindt zich de etalage van een visserswinkel, achter een glazen etalage hangen een aantal lege vishaken. Boven de etalage hangt een houten bordje met het woord "vis" op geschreven. Aan jardin-kant is er een mogelijkheid om tussen de viswinkel en de kade af te gaan.

Belichting

Een basis belichting met mogelijkheid om de tijdstippen van de dag uit te beelden. Mogelijkheid om de horizontale kade verschillende kleuren te geven. een aantal stroboscoop-effecten zijn te gebruiken tijdens stormweer.

LeeseXemp

INHOUDSOPGAVE

EERSTE BEDRIJF I-1
TWEEDE BEDRIJF II-1
DERDE BEDRIJF III-1
VIERDE BEDRIJF IV-1
VIJFDE BEDRIJF V-1
ZESDE BEDRIJF VI-1

Leesvoorbeeld

EERSTE BEDRIJF

Het is avond in het
vissersdorp. HENDRICKJE is druk
in de weer met het plein schoon
te vegen en zingt hierbij een
vrolijk visserslied.

HENDRICKJE

(Zingend)

We worden doodziek of kunnen vergaan, langs schuimende
baren willen wij varen, dat is ons vissersbestaan. Maar
meren wij aan met netten vol vis, dan zullen wij feesten
net als de beesten, omdat er geen schoner leven is.

(SASKIA komt opgelopen door het bijeen
gekeerde vuil, ze schenkt geen aandacht
aan HENDRICKJE)

HENDRICKJE

Ne goeiendag is teveel gevraagd zeker?

SASKIA

Mijn excuses, ik had u niet gezien. Ik heb nogal veel aan
mijn hoofd ziet u.

HENDRICKJE

Oh pardon madame, dat kon ik natuurlijk niet weten, ik
heb maar één ding aan mijn hoofd. Maken dat dit plein
schoon is. Maar als madame Tulp met haar lompe poten door
mijn vuil gaat blijven lopen kan ik mij de moeite beter
besparen.

SASKIA

Ach neen, ik ben mijn bril weer vergeten. Zou je mij eens
kunnen vertellen wat er daar op dat bord staat?

(Wijst naar het bord boven de winkel van
HENDRICKJE)

HENDRICKJE

Er staat Vis op.

SASKIA

Juist ja, jij bent een viswif en ik ben de echtgenote van Harmen Tulp, de belangrijkste reder van dit dorp. Dus hoe durf je zo'n toon tegen me aan te slaan.

HENDRICKJE

Het is toch niet teveel gevraagd om niet door het vuil te lopen dat ik net heb opgeveegd, ik wil alleen maar dat het plein proper is tegen dat mijn zoon straks terugkeert.

SASKIA

Ach ja, ik had er helemaal niet bij stilgestaan dat uw zoon vandaag ook terugkomt, wat dom. Mijn hoofd zit natuurlijk alleen maar bij het verlovingsfeest van mijn dochter en Geert Uylenburgh.

HENDRICKJE

Ach mens, stop toch met die komedie, je weet goed genoeg dat mijn zoon Johannes mee aan boord is met uwe Geert. Het is niet omdat wij een viswinkel hebben dat je ons als rotte vis moet behandelen.

SASKIA

Wel Hendrickje als je niet als rotte vis behandeld wil worden, dan kan je misschien eens proberen er niet naar te ruiken.

HENDRICKJE

Hoe durf je!

SASKIA

En dan nog eens iets, je staat al drie weken achter met je huur.

HENDRICKJE

Het spijt me madame Saskia, maar de zaken zijn nogal moeilijk de laatste tijd, maar als mijn zoon straks terugkomt met netten vol vis dan zal ik spoedig weer genoeg geld hebben.

SASKIA

Als er straks netten vol vis zijn dan zal dat alles te maken hebben met de verloofde van mijn dochter. Uw zoon zal er hoogstens voor gezorgd hebben dat het dek proper geschrobd zal zijn. Zo moeder zo zoon.

HENDRICKJE

Mijn zoon Johannes is de beste visser die...

SASKIA

En dan nog eens iets, als Geert straks terugkomt, verwacht ik dat het plein er voor onze deur ook kraaknet bijligt, dat is het minste dat je voor ons kan doen.

HENDRICKJE

Maar...

SASKIA

Nog een prettige dag.

(gaat naar binnen)

HENDRICKJE

Kakmadam!

(Begint opnieuw te zingen, maar een stuk minder opgewekt dan eerst)

Elke dag opnieuw, dood ik de tijd. In wind of regen blijf ik maar veggen. Ontsnap aan de eenzaamheid.

(Tijdens het zingen komt NEELTJE ongemerkt op en legt haar handen op de ogen van HENDRICKJE)

NEELTJE

Drie keer raden wie het is.

HENDRICKJE

Ik ken maar één iemand met zo'n fluweelzachte stem, Neeltje Tulp.

NEELTJE

Ik zei, drie keer raden.

HENDRICKJE

Goed dan, Die schele jongen met zijn dikke puist van de bakker?

NEELTJE

Mis

HENDRICKJE

Dat serpent met haar scheve tanden van de hoedenmaker?

NEELTJE

Bijna juist, maar toch helemaal fout.

HENDRICKJE

Het mooiste meisje van het dorp?

NEELTJE

Juist!

HENDRICKJE

En het meest bescheiden ook zeker.

NEELTJE

Je kent me te goed.

HENDRICKJE

Het doet me altijd deugd om jouw lieve gezichtje te zien, kindje.

NEELTJE

Zien? Hoe kan je mijn gezicht nu zien?

(Haalt haar handen voor de ogen van
HENDRICKJE weg)

HENDRICKJE

Ik kan toch moeilijk zeggen dat ik jouw lijfgeur zo graag ruik.

NEELTJE

Wat bedoel je? Stink ik?

HENDRICK

Neen kind, je ruikt zoals altijd weer naar rozen, of nog beter naar tulpen.

NEELTJE

Daarom heet ik ook Neeltje Tulp. Heel onze familie ruikt naar Tulpen.

HENDRICKJE

Het spijt me dat ik het moet zeggen kindje, maar jouw moeder is eerder een giftige stinkzwam.

NEELTJE

Dat is ook niet lief om te zeggen.

HENDRICKJE

Als zij mag zeggen dat ik naar rotte vis ruik, dan zeg ik dat ze een giftige stinkzwam is.

NEELTJE

Wat heeft ze nu weer gedaan?

HENDRICKJE

Niets bijzonders, sommige mensen bezitten nu eenmaal de gave om uwen dag op een paar seconden naar de haaien te helpen.

NEELTJE

Je kent haar toch, ze voelt zich graag wat beter dan een ander. En daarbij, ik vind dat jij naar de meest verse vis in heel het dorp ruikt.

HENDRICKJE

Dat zou me verbazen, ik heb in dagen geen vis meer aangeraakt.

NEELTJE

Maar daar gaat straks verandering in komen.

HENDRICKJE

Hoor eens hoe blij ze is. Ben je niet te zenuwachtig?

NEELTJE

Neen hoor, wat doet je dat denken?

HENDRICKJE

De knappe Geert Uylenburgh die terug aanmeert om in de armen van zijn verloofde te vallen.

NEELTJE

Ooh Hendrickje, ik kan de spanning bijna niet meer aan. Het is zo lang geleden dat ik hem gezien heb.

HENDRICKJE

Lang geleden? Ze zijn maar vier dagen weggeweest.

NEELTJE

Voor mij lijkt het een eeuwigheid.

HENDRICKJE

Geniet maar van dat gevoel zolang dat het duurt, eens je getrouwd bent zal je blij zijn als hij eens vier dagen gaan vissen is. Dan blijft het huis tenminste proper.

NEELTJE

Dat gaat bij mij nooit zo zijn, want binnenkort ben ik de vrouw van de knapste visser van het dorp.

HENDRICKJE

Excuseer, de op één na knapste visser van het dorp.

NEELTJE

Ah ja?

HENDRICKJE

Je vergeet mijn zoon.

NEELTJE

Natuurlijk, Johannes is ook een hele leuke visser.

HENDRICKJE

Spijtig dat je voor die Geert gekozen hebt.

NEELTJE

Hoezo?

HENDRICKJE

Ik zou het niet erg gevonden hebben om jou als schoondochter te krijgen.

NEELTJE

Ik denk dat jij ook een hele goeie schoonmoeder zou zijn.

HENDRICKJE

Eentje die de beste vis van heel het dorp kan klaarmaken.

NEELTJE

Alleen al daarvoor zou ik het overwegen. Neen, ik en Johannes, ik zie het al voor me.

HENDRICKJE

Waarom niet?

NEELTJE

Ik ben toch helemaal niet zijn type.

HENDRICKJE

Dat weet ik zo nog niet, kan je geloven dat hij als kind stiekem liefdesbrieven voor je schreef.

NEELTJE

Neen?

HENDRICKJE

Maar hij was altijd te bang om ze aan jou te geven, dus deed hij ze maar in een fles en gooide ze in de zee.

NEELTJE

Dan mag hij van geluk spreken dat niet één of andere glibberige inktvis die brieven heeft ontvangen.

HENDRICKJE

Dat denk ik niet, anders had hij wel al een briefje terug gekregen, in inkt.

NEELTJE

Stel je voor

(Klimt op de kade en kijkt in de verte)

HENDRICKJE

Zie je al iets?

NEELTJE

Nog niet, maar ik wil de eerste zijn die het schip aan de horizon ziet verschijnen.

HENDRICKJE

Laat het me weten als het zover is, dan kom ik ze mee opwachten.

NEELTJE

Je zal me wel horen gillen dan.

HENDRICKJE

Zal ik je in afwachting iets brengen om te eten, wachten maakt hongerig.

NEELTJE

Weet je waar ik zin in heb? In één van jouw lekkere kibbelingen.

HENDRICKJE

Dat zal niet gaan kind, ik zit al dagen zonder vis. Het enige dat ik je kan brengen is een lekkere malse kippenbout.

NEELTJE

Dat klinkt ook erg goed, maar niet teveel, ik moet nog wat plaats houden voor het grote verlovingsfeest.

HENDRICKJE

Een paar kippenboutjes zullen het verschil niet maken.

NEELTJE

Eigenlijk klopt er iets niet.

HENDRICKJE

Wat wil je zeggen?

NEELTJE

Je zou dat bord boven je winkel beter vervangen door "vlees", wie gaat er nu voor kippenbouten naar een viswinkel.

HENDRICKJE

Pestkop!

(Gaat naar binnen)

NEELTJE

(Fantaseert dat ze op haar bruiloft is)

Geert Hectorszoon Uylenburgh, neem jij Neeltje Harmensdochter Tulp tot uw wettige echtgenote in goede en slechte dagen tot de dood jullie scheidt?

Ja

Neeltje Harmensdochter Tulp, neem jij Geert Hectorszoon Uylenburgh tot uw wettige echtgenoot in goede en slechte dagen tot de dood jullie scheidt?

Ja, graag!

(Een oude BEDELVROUW komt ongemerkt langs de cour-kant de kade opgelopen)

Als iemand vindt dat deze twee niet in de echt moeten worden verbonden, laat hem dan nu spreken, of voorgoed zwijgen.

BEDELVROUW

Een aalmoes voor een oude vrouw?

NEELTJE

Verdorie, je doet me schrikken.

BEDELVROUW

Een kleinigheid lief kind?

NEELTJE

Het spijt me mevrouw, ik heb niets bij me.

BEDELVROUW

Een aalmoes om uw schuld af te betalen.

NEELTJE

Schuld? Ik weet echt niet waarover u het heeft mevrouw.

BEDELVROUW

Hij komt niet terug.

NEELTJE

Hij? Over wie heeft u het? Weet u iets over Geert?

BEDELVROUW

U kan zolang naar het water staren als u wil, de zon mag opkomen en weer ondergaan, maar het schip waarop uw geliefde wacht zal nooit meer aan de horizon staan.

NEELTJE

Wat bedoelt u? Wie bent u?

BEDELVROUW

De zee geeft en de zee neemt.

NEELTJE

Het spijt me echt, maar ik begrijp u niet.

BEDELVROUW

De mens waande zich onsterfelijk op zee doorheen de tijd, maar onder het wateroppervlak werd er een oorlog voorbereid. Koester geen hoop meer op een behouden vaart, want er is geen vissersboot die door de sirenen wordt gespaard.

(Gaat af)

NEELTJE

Wacht! Wat bedoelt u? Wie zijn die sirenen? Mevrouw!

(Harmen komt uit zijn herenhuis gelopen)

HARMEN

Mevrouw? Je ogen gaan er toch op achteruit hoor lieverd.

NEELTJE

Maar je stapt dan ook zo elegant papa.

HARMEN

Tegen wie was je bezig?

NEELTJE

Niemand.

HARMEN

Dus jij zegt mevrouw tegen niemand.

NEELTJE

Ik was wat in mezelf aan het praten.

HARMEN

Je was de vrouw in jezelf aan het aanspreken.

NEELTJE

Soms kom ik hier op de kade zitten en praat ik wat tegen de zee.

HARMEN

Jij denkt dus ook dat zee een vrouw is. Het zou wel kunnen kloppen. Ze is erg aantrekkelijk, sierlijk en je kan er uren naar blijven kijken.

NEELTJE

Zo zijn wij vrouwen nu eenmaal.

HARMEN

En als je niet goed uitkijkt krijg je een hoop nattigheid over je heen.

NEELTJE

Dat is zo.

HARMEN

Het enige wat niet klopt aan die vergelijking is dat je uren tegen de zee kan praten zonder dat ze ooit iets terugzegt, terwijl een vrouw uren tegen jou kan praten zonder dat jij iets kan terugzeggen.

NEELTJE

Zo is het wel genoeg papa.

HARMEN

Ik lach er maar mee liefje.

NEELTJE

Wanneer denk je dat ze zullen aankomen?

HARMEN

Ik weet het niet, de zee is onvoorspelbaar.

NEELTJE

Je bent toch zeker dat ze vandaag aanmeren.

HARMEN

Normaal gezien wel, je moet gewoon nog wat geduld hebben.

NEELTJE

Geduld, hoe kan ik nu geduld hebben. Mijn toekomstige echtgenoot is aan boord van dat schip.

HARMEN

Ik weet het schat, maar je zal zien, op het moment dat je het niet verwacht zal zijn schip aan de horizon staan.

NEELTJE

Als ik nu al een stukje naar ze toe zwem, dan zie ik hem misschien sneller terug.

HARMEN

Je bent gek meid. Weet je dat ik soms jaloers ben op die Geert van jou.

NEELTJE

Dat is toch helemaal niet nodig papa, jij blijft de belangrijkste man in mijn leven.

HARMEN

Dat zeg je nu, maar op een dag ben ik je kwijt, en dan kom je mij enkel nog een keertje in de week bezoeken.

NEELTJE

Dat zou ik nooit doen, ik kom zeker een paar keer per week langs.

HARMEN

Beloofd?

NEELTJE

Iedere keer als ik teveel vuile kleren heb kom ik ze wel laten wassen.

HARMEN

Ah, zo ga jij dat doen. Weet je moeder dat al?

NEELTJE

Alles op zijn tijd.

SASKIA

(Komt het herenhuis buiten)

Harmen! Kan je even komen, de woonkamer gaat zich niet zelf schoonmaken.

HARMEN

Ik kom er aan lieverd.

(tegen NEELTJE)

Zo zie je maar weer wie de baas in huis is.

SASKIA

Neeltje, doe je wel voorzichtig daar bij het water.

NEELTJE

Ja mama.

(SASKIA gaat weer naar binnen)

HARMEN

Neen, ik ben vooral jaloers op Geert omdat hij daar op die grote boot de zee kan temmen. De stormwind door zijn haren voelen met de oneindige leegte om zich heen.

NEELTJE

Wat houdt je tegen om zelf terug aan het roer te gaan staan?

HARMEN

Daar ben ik toch veel te oud voor geworden.

NEELTJE

Je hebt zelf altijd gezegd dat echte schippers nooit stoppen.

HARMEN

In mijn hart ben ik nog evenveel schipper als vroeger, maar ik moet realistisch zijn, met mijn oude lichaam op die boot gaan we binnen de kortste keer naar de haaien.

NEELTJE

Of naar de sirenen?

HARMEN

Of naar de s...

NEELTJE

Je weet dus wat de sirenen zijn?

HARMEN

Je moet je daar niet mee bezig houden kind, dat is allemaal visserspraat.

NEELTJE

Maar wat zijn die sirenen?

HARMEN

Lieverd, je moet je niet ongerust maken. Straks kan je terug in Geerts stevige armen gaan liggen.

NEELTJE

Papa, wat weet jij van de sirenen?

HARMEN

Niets meisje, ik weet alleen dat het een verhaaltje is dat vissers graag vertellen om indruk te maken op de vrouwen.

NEELTJE

Papa, ik ken je toch lang genoeg om te weten wanneer je liegt.

HARMEN

Goed dan, ik heb er wel eens over gehoord, maar dat is allemaal bijgeloof, niets waar jij van moet wakker liggen.

NEELTJE

Toe papa, je kan me op zijn minst vertellen wat je weet.

(HILLETJE komt de kade opgelopen langs de jardin-kant, onder haar arm draagt ze een visbokaal)

HARMEN

Jij ziet er ook weer opgewekt uit Hilletje.

HILLETJE

Dag meneer Tulp.

HARMEN

Kom je ook mee je broer opwachten?

HILLETJE

Ja, ik kan niet wachten tot ik mijn nieuwe papegaai kan laten zien aan Geert.

HARMEN

Is dat jouw papegaai?

HILLETJE

Neen, natuurlijk niet meneer Tulp, ik ben niet dom, dit is een visbokaal.

SASKIA

(Komt weer naar buiten)

Harmen!

HARMEN

Ik kom.

(SASKIA gaat naar binnen)

NEELTJE

Waarom heb je een visbokaal meegebracht Hilletje?

HILLETJE

Geert had beloofd dat hij veel vis zou meebrengen. En ik hoop dat er eentje vriendjes kan worden met mijn papegaai.

HARMEN

(Gaat terug richting herenhuis)

Gelukkig is dat kind geen vuurtoren, want een groot licht is ze niet.

(Gaat naar binnen)

NEELTJE

Ik vind het best spannend.

HILLETJE

Wat?

NEELTJE

Nog even en dan zijn wij schoonzussen.

HILLETJE

En dan mag ik jouw bruidsmeisje zijn.

NEELTJE

Juist! Het is allemaal zo spannend, maar ook zo vreemd nu Geert niet hier is.

HILLETJE

Nog even geduld. Wat moet ik trouwens aandoen als jouw bruidsmeisje?

NEELTJE

Kies maar, het belangrijkste is dat je er bent.

HILLETJE

Dan kom ik als piraat.

NEELTJE

Als piraat?

HILLETJE.

Ja, ik heb altijd al een piraat willen zijn.

NEELTJE

Maar toch niet op een trouwfeest.

HILLETJE

Je hebt zelf gezegd dat het belangrijkste is, dat ik er ben.

NEELTJE

Vooruit dan maar.

HILLETJE

En dan neem ik mijn papegaai ook mee.

NEELTJE

We zullen het er later nog wel over hebben, eerst zien dat het verloofsfeest van straks goed loopt.

HILLETJE

Kan je een geheim bewaren?

NEELTJE

Neen, ik praat mijn mond steeds voorbij.

HILLETJE

Geeft niet, ik vertel het toch. Ik ben hier niet alleen voor Geert.

NEELTJE

Neen?

HILLETJE

Ik kan eigenlijk stiekem niet meer wachten tot Johannes terug is.

NEELTJE

Johannes? De zoon van Hendrickje?

HILLETJE

Ja, hij heeft echt iets schattig.

NEELTJE

Jij vindt Johannes leuk?

HILLETJE

En later wil ik ook met hem trouwen en dan kunnen we samen gaan wonen op mijn piratenboot.

NEELTJE

Oké, ja doe maar, als dat is wat je wil.

HILLETJE

Ja, dat wil ik!

NEELTJE

Maar eerst moeten we nog zien of ze terugkeren.

HILLETJE

Waarom zouden ze dat niet doen?

NEELTJE

Zomaar, het komt door wat die bedelvrouw zei.

HILLETJE

Een bedelvrouw?

NEELTJE

Ja, ze had het over sirenen die ervoor zouden zorgen dat de boot van Geert niet zou terugkeren.

HILLETJE

Je moet niet zomaar geloven wat een bedelvrouw zegt, en daarbij als die Sirenen ook maar een vinger zouden uitsteken naar Johannes dan krijgen ze met Hilletje de piraat te maken.

NEELTJE

Hilletje de piraat, 's werelds eerste piraat met een visbokaal.

HILLETJE

Ja, lach maar. Ik word de beste piraat die dit dorp ooit gezien heeft.

NEELTJE

Ook de eerste denk ik. Ik ga eens kijken of mijn vader alles proper krijgt.

HILLETJE

Dan ga ik ook maar weer naar huis, ik zal het wel merken als ze komen aanvaren.

(NEELTJE gaat terug naar binnen en
HILLETJE verlaat de kade langs de
jardin-kant)

HENDRICKJE

(Komt op langs de viswinkel met een
aantal kippenboutjes.)

Hier ben ik met de kippenboutjes... Neeltje?

(Loopt naar de kade maar merkt dat
Neeltje nergens meer te bespeuren valt)

Verdomme hè!

(Gooit de kippenboutjes in zee)

(BLACK OUT)

Leesvoorbeeld

TWEEDE BEDRIJF

De volgende ochtend is het plein nog leeg. Vanuit de zaal komt TITUS, een gespierde jongeman, het podium opgelopen. TITUS draagt een zware zak en heeft gescheurde kledij aan. Het is ook duidelijk aan zijn gezicht te zien dat hij zich al enkele dagen niet gewassen heeft. TITUS verkent het plein.

TITUS

Wat een gezellig plaatsje, hier kan ik het best wel gewoon worden.

(TITUS kijkt eerst door het raam van de viswinkel en vervolgens door het raam van het herenhuis)

Het is hier verdacht rustig.

(TITUS loopt de kade op, richt zich naar de zee en begint uit volle borst te roepen)

Goedemorgen! Een nieuwe dag! De ochtendstond heeft goud in de mond!

(HENDRICKJE komt de viswinkel uit, ze draagt een nachtkleed)

Ik ben de koning van de wereld!

HENDRICKJE

Al was je de tsaar van Jacamaca, dan nog moet je zo vroeg niet zoveel lawaai maken.

TITUS

Excuseer mevrouw, ik had geen idee...

HENDRICKJE

Het is vijf uur 's morgens, nergens brandt er licht, iedereen slaapt nog. Waar is het exact dat je geen idee van hebt?

TITUS

Ik wou u echt niet wakker maken

HENDRICKJE

En zo luid roepen dat ze het tot het andere eind van de zee kunnen horen is uw idee van iemand niet willen wakker maken?

TITUS

Ik kan het echt niet helpen, ik ben zo blij dat ik hier eindelijk ben geraakt.

HENDRICKJE

Hier? Sorry hoor, maar hier valt echt niets te beleven ventje.

TITUS

Titus.

HENDRICKJE

Tietjes? Zal het zo een beetje gaan? Als je tietjes zoekt moet je in het schipperskwartier zijn een paar kilometer verderop.

TITUS

Neen, Titus. Mijn naam is Titus.

HENDRICKJE

Ooh, sorry, ik had u verkeerd verstaan. Ik word ook al een dagje ouder.

TITUS

Daar merk ik helemaal niets van jongedame.

HENDRICKJE

Ooh, jij slijmbal. Maar vertel eens Meneer Titus, wat kom jij hier doen?

TITUS

Ik ben op doorreis.

HENDRICKJE

Een toerist? Maar dan zijn er echt wel betere plaatsen om te bezichtigen dan dit vergeten gat.

TITUS

Neen hoor, dit is precies waar ik wil zijn.

HENDRICKJE

Ik denk dat je je snel zal bedenken.

TITUS

Dat denk ik niet Mevrouw, wat is uw naam eigenlijk?

HENDRICKJE

Hendrickje Huydecoper, ik zit in de vis.

TITUS

Let daar maar mee op, anders wordt uw nachtkleed nog vuil.

HENDRICKJE

Ik bedoel dat ik een viswinkel heb.

TITUS

Vandaar het bordje met "Vis" boven uw raam.

HENDRICKJE

Dat hebt u goed gezien.

TITUS

Dus u verkoopt vissen.

HENDRICKJE

De lekkerste van het hele dorp.

TITUS

Jullie eten hier vis?

HENDRICKJE

Het is te zeggen, momenteel eten we meer vlees dan vis omdat de vis op is.

TITUS

Dus u bent de eigenaar van een viswinkel, maar u verkoopt geen vis, maar vlees, omdat de vis op is.

HENDRICKJE

Zoiets ja.

TITUS

Bijzonder dorpje is me dat hier.

(SASKIA en HARMEN komen het herenhuis buiten)

HARMEN

Ik vind dat we het haar moeten vertellen.

SASKIA

Ze zou zich alleen maar ongerust maken.

HARMEN

Dat doet ze nu ook al, ze heeft recht op de waarheid.

HENDRICKJE

De waarheid?

SASKIA

Moei je er niet mee, viswif.

HENDRICKJE

Als ik er geen zaken mee heb, dan moet je maar binnen blijven met uw problemen, rijk getrouwde snol.

HARMEN

Dames, alstublieft.

SASKIA

Harmen, hou je erbuiten, dit is iets tussen mij en de visboerin.

HENDRICKJE

Ik ben misschien een boerin maar ik gedraag me tenminste niet als een boerin.

TITUS

(stelt zich voor aan HARMEN)

Titus, aangenaam.

SASKIA

(nog steeds aan het bekvechten met
HENDRICKJE)

Hoe durf je mij een boerin te noemen, ordinair wif.

HARMEN

(Tegen TITUS)

Sorry, wat zei u?

TITUS

(luid genoeg om boven het gekibbel uit
te komen)

Titus!

SASKIA

Krijg zelf de tyfus! Onbeschoft joch!

TITUS

Ik zei Titus!

HARMEN

Kunnen we nu allemaal even kalmeren!

SASKIA

Al goed, je hoeft niet zo te schreeuwen.

HARMEN

Ten eerste Saskia, biedt je excuses aan aan Hendrickje.

SASKIA

Maar zij is begonnen.

HENDRICKJE

Niet waar, zij is begonnen.

HARMEN

Komaan zeg, hoe oud zijn jullie, twaalf?

SASKIA

Al goed, het spijt me.

(in zichzelf)

Viswijf.

HENDRICKJE

Excuses aanvaard.

(in zichzelf)

Kakmadam.

HARMEN

En ten tweede, wie ben jij?

TITUS

Ik ben Titus Da Gama, ontdekkingsreiziger.

SASKIA

Een ontdekkingsreiziger, dat zorgt alleen maar voor problemen.

HARMEN

En wat is het precies dat je hier probeert te ontdekken?

(NEELTJE komt naar buiten)

TITUS

De schoonheid van dit dorp.

HENDRICKJE

Dan heb je die snel gevonden.

NEELTJE

Waarover hebben jullie het?

HARMEN

We hebben een nieuwe gast

TITUS

Titus Da Gama, aangenaam

(geeft NEELTJE een handkus)

SASKIA

Blijf met je vuile poten van mijn dochter.

NEELTJE

Het is goed mama, hij wou alleen maar beleefd zijn. Ik ben Neeltje, Neeltje Tulp.

TITUS

Aangenaam Neeltje Tulp.

NEELTJE

Titus, dat is ook geen naam die je vaak hoort.

TITUS

Ik ben oorspronkelijk van Italië, maar ik beschouw de hele wereld als mijn woonplaats.

HARMEN

Maar wat kom je hier precies doen.

TITUS

Ik zoek een plaats om te slapen voor ik weer verder trek.

SASKIA

En wanneer ben je van plan om verder te trekken?

TITUS

Als ik hier klaar ben.

SASKIA

Klaar waarmee?

TITUS

Klaar met dit dorp te ontdekken.

SASKIA

Harmen geef die jongen snel een korte rondleiding, zo kan hij vanavond nog vertrekken.

HENDRICKJE

Laat die jongen toch, wat heeft hij jou misdaan?

SASKIA

Hij is een onverzorgde, onbeschaamde, onbetrouwbare..

HENDRICKJE

Hij durft tenminste iets te ondernemen.

SASKIA

Wat wil je daarmee zeggen?

HENDRICKJE

Hij is tenminste niet bang om de waarheid te vertellen.

NEELTJE

De waarheid?

SASKIA

Niet nu lieverd.

NEELTJE

Waarover heb je het Hendrickje?

HENDRICKJE

Je moeder vindt blijkbaar dat je de waarheid niet mag weten.

NEELTJE

Welke waarheid?

HENDRICKJE

Vraag dat maar aan je vader.

TITUS

Ik krijg het gevoel dat ik jullie stoor, ik ga misschien beter even verderop naar onderdak zoeken.

NEELTJE

Neen hoor, je stoort helemaal niet.

HENDRICKJE

Zeker niet, kom jij maar gewoon bij mij in de winkel logeren. Ik kan nog wat extra hulp gebruiken. En daarbij het bed van mijn zoon staat voorlopig toch maar leeg.

TITUS

Ik wil u graag helpen, maar er zijn een aantal kleinigheden die ik met u zou moeten bespreken.

HENDRICKJE

Kom maar mee naar binnen jongen.

(TITUS en HENDRICKJE gaan de viswinkel binnen. TITUS vergeet zijn zak mee naar binnen te nemen)

SASKIA

En toch vind ik het een vreemde kerel.

HARMEN

Wat heb je toch tegen die jongen?

SASKIA

Hij is me veel te geheimzinnig.

NEELTJE

Dat moet jij juist zeggen.

SASKIA

Ik ben helemaal niet geheimzinnig.

NEELTJE

Neen, wat proberen jullie dan voor mij verborgen te houden?

SASKIA

Ik bedenk met net dat ik nog een pot op het vuur heb staan.

(Loopt naar binnen)

NEELTJE

Loop maar weg ja! Papa, waar gaat dat grote geheim nu over?

HARMEN

Je moeder wil niet dat ik het er met je over heb.

NEELTJE

Maar als jij het haar niet vertelt, en ik ook niet, dan zal ze toch nooit weten wat je me verteld hebt.

HARMEN

Goed dan. Er gaan al eeuwen geruchten de ronde over vreemde wezens die op de zeebodem leven.

NEELTJE

De sirenen?

HARMEN

Inderdaad, de sirenen, of Seirēnes zoals ze in het oude Griekenland genoemd zouden worden. De zeelieden die een sirene zouden tegenkomen, zouden boven het wateroppervlak het gezicht van een bloedmooie vrouw zien drijven, haar lange haren zouden haar prachtige boezem maar net bedekken. Dat verleidelijke wezen zou de weerloze vissers lokken met haar mierzoete gezang waar geen enkele man aan kan weerstaan. Wat de vissers echter niet beseffen is dat vlak onder het wateroppervlak het wezen een duivelse vissenstaart heeft waarmee het, de op dat moment verdoemde vissers, mee naar de zeebodem zou sleuren. Niemand die ooit een sirene heeft gezien heeft het kunnen navertellen. Maar dat is natuurlijke allemaal bijgeloof.

NEELTJE

Ben je daar zeker van papa?

HARMEN

Natuurlijk, waarom zou ik me bezighouden met dat soort fabeltjes. Zoals ik al zei, dat zijn verhaaltjes die vissers vertellen om indruk te maken.

NEELTJE

En toch is de boot van Geert nog steeds niet teruggekeerd, net zoals die bedelvrouw heeft voorspeld.

HARMEN

Bedelvrouw, welke bedelvrouw?

NEELTJE

Gisteren toen ik de boot aan het opwachten was verscheen er plots een bedelvrouw, ze zei dat de boot van Geert ten prooi gevallen was aan de sirenen.

HARMEN

Dat mens is gek! Je moet je niet door haar laten op stang jagen.

NEELTJE

Maar wat als het wel zo is?

HARMEN

Als je die vrouw nog eens ziet, roep me dan, ik zal haar wel ontmaskeren als de bedriegster dat ze is.

NEELTJE

Maar ondertussen zijn Geert en Johannes nog steeds niet terug.

HARMEN

Hun boot zal wellicht verdwaald zijn, maar echte zeelieden komen altijd terug naar hun haven.

NEELTJE

Ik hoop het maar.

HARMEN

Weet je wat ik zal doen, ik neem de Houten Clara en ga op zoek naar de boot van Geert.

NEELTJE

De Houten Clara, als je dat schip neemt dan ben je al gezonken nog voor je de haven uit bent.

HARMEN

Ik ga op zoek naar de beste vrijwilligers in het dorp om de Clara weer zeewaardig te maken, en van zodra we kunnen gaan we op zoek.

NEELTJE

Bedankt papa!

HARMEN

Het is ook mijn toekomstige schoonzoon.

(Gaat af langs de jardin-kant)

NEELTJE

(Klimt op de kade en kijkt naar de horizon)

Op hoop van zegen!

(TITUS komt de viswinkel buiten en draagt een groot houten bord, hij plaatst het bord zodanig tegen de muur zodat het publiek nog niet kan zien wat er op geschreven staat. Hij gaat terug naar binnen en komt meteen weer buiten met een houten krukje. Wanneer hij zijn zak wil nemen en terug naar binnen wil gaan merkt hij NEELTJE op)

TITUS

Het was liefde op het eerste zicht.

NEELTJE

Sorry?

TITUS

Toen ik de zee voor de eerste keer zag, wist ik meteen dat ik een reiziger zou worden.

NEELTJE

Dus jij reist van de ene plek naar de andere?

TITUS

Ik ben altijd op zoek naar het avontuur.

NEELTJE

En dat avontuur brengt jou nu naar een viswinkel.

TITUS

Sterker nog, een viswinkel die momenteel alleen maar vlees verkoopt.

(Neemt het houten bord, waarop "Vlees" geschreven staat en hangt dit onder het bordje met "Vis")

NEELTJE

Je hebt één voordeel, je zal in ieder geval niet omkomen van de honger.

TITUS

Ik hoop van niet, ik eet namelijk geen vlees.

NEELTJE

Jij eet geen vlees, doe niet zo raar. Waarom niet?

TITUS

Ik vind het schandalig dat die arme diertjes worden gedood zodat wij zouden kunnen eten.

NEELTJE

Dat is toch de natuur? Een wolf dood toch ook een schaap om te kunnen eten.

TITUS

Maar die wolf weet niet beter, wij zijn mensen, wij kunnen beter zijn dan dieren.

NEELTJE

Interessant.

TITUS

En dus ook beter zijn voor de dieren.

NEELTJE

Dan zal je nog even geduld moeten hebben tot we opnieuw vis hebben.

TITUS

Ja, het ding is. Ik eet ook geen vis.

NEELTJE

Jij eet geen vis?

TITUS

Inderdaad.

NEELTJE

En ook geen vlees.

TITUS

Zoals ik al zei.

NEELTJE

Maar je moet toch iets eten.

TITUS

Dat doe ik ook.

NEELTJE

Maar je kan toch niet elke dag een prei in je mond steken.

TITUS

Ik eet ook niet alleen maar groenten.

NEELTJE

Wat is er dan nog meer?

TITUS

Het voordeel van de wereld rond te reizen is dat je veel nieuwe dingen leert kennen.

NEELTJE

Nu maak je me nieuwsgierig.

TITUS

Een aantal jaar terug was ik Japan.

NEELTJE

Japan? Nooit van gehoord.

TITUS

En daar heb ik dit leren kennen.

(Haalt een doosje uit zijn zware zak)

NEELTJE

Wat is dit?

TITUS

Proef maar.

(TITUS haalt een stukje Seitan uit het doosje en steekt dit voorzichtig in de mond van NEELTJE, terwijl hij dit doet streelt hij met zijn vinger haar lippen.)

NEELTJE

Het smaakt naar niets.

TITUS

Dat komt omdat hij nog niet is klaargemaakt, als je hem klaarmaakt in een heerlijk kruidig badje smaakt het nog veel beter dan vlees.

NEELTJE

En hoe heet dit ding?

TITUS

In Japan noemden ze dit Seitan.

NEELTJE

En dit eet jij dus elke dag?

TITUS

Er is nog meer.

NEELTJE

Nog meer?

TITUS

(Neemt een tweede doosje uit zijn zware zak)

Dit heb ik leren kennen in Zuid Amerika.

NEELTJE

Zuid wat?

TITUS

Amerika, het was eigenlijk mijn plan om in India terecht te komen, maar een mens kan zich al eens vergissen.

NEELTJE

En wat is dit?

TITUS

Proef maar.

(TITUS wil het doosje aan NEELTJE geven maar deze maakt duidelijk dat ze liever heeft dat TITUS het in haar mond legt, wat hij ook doet)

NEELTJE

Jakkes, wat is dit, zo bitter!

TITUS

Dat was ik vergeten, je moet het eerst goed spoelen voor je het klaarmaakt.

NEELTJE

En hoe noem je deze troep?

TITUS

Dit heet Quinoa, maar ook dit moet je eerst nog van smaak voorzien.

NEELTJE

Ik vind het maar niets.

TITUS

Ik vond het in het begin ook niet zo lekker, maar je moet het leren eten.

NEELTJE

Maar ik vind het wel enorm knap dat je al op zoveel plaatsen bent geweest.

TITUS

Reizen is het liefste dat ik doe.

NEELTJE

Wil je mij niet meenemen op één van je reizen?

TITUS

Zou je je ouders niet te hard missen?

NEELTJE

Je hebt toch net met ze kennis gemaakt, Ik kan wel even zonder ze.

TITUS

Dat zeg je nu.

NEELTJE

En jij, mis jij je ouders niet?

TITUS

Ik ben een wees, alleen op de wereld.

NEELTJE

Dat spijt me voor je.

TITUS

Het is niet erg, ik ben het altijd zo gewoon geweest.

NEELTJE

Maar dus, wanneer vertrekken we?

TITUS

Denk je dat de woeste zee iets voor jou is?

NEELTJE

Je moet me niet onderschatten meneer de ontdekkingsreiziger.

TITUS

Ik zou niet durven Juffrouw Tulp.

NEELTJE

Titus, mag ik je iets vragen?

TITUS

Natuurlijk.

NEELTJE

Heb jij ooit gehoord van de sirenen?

TITUS

(Reageert argwanend)

De sirenen? Wat wil je daar over weten?

NEELTJE

Heb je er ooit één gezien?

TITUS

Ik heb er de meest gruwelijke verhalen over gehoord, maar zelf heb ik er nooit één gezien, gelukkig maar.

NEELTJE

Maar ze bestaan dus wel?

TITUS

Dat is nu net het moeilijke aan die verhalen. Iedereen heeft er over gehoord, maar niemand heeft er ooit één gezien. Als niemand een ontmoeting met een sirene overleefd, waar komen die verhalen dan vandaan?

SASKIA

(komt het herenhuis buiten)

Neeltje! Maak dat je binnen bent.

NEELTJE

Waarom? Ik was net aan het kennis maken met onze nieuwe inwoner.

SASKIA

Ik heb jouw commentaar niet gevraagd, naar binnen, nu!

(NEELTJE loopt boos naar binnen)

TITUS

Ik kan u verzekeren dat ik...

SASKIA

Nu moet jij eens goed naar mij luisteren kereltje, jij blijft uit de buurt van mijn dochter of ik zorg er persoonlijk voor dat er dingen met jou zullen gebeuren waar je zelfs nog niet hebt over gehoord op al die plaatsen waar je bent geweest. Ben ik duidelijk?

TITUS

Ja, dat bent u.

SASKIA

En dan nog eens iets, vertel maar aan dat viswif van hierover dat, nu ze een extra huurder in huis heeft genomen, de huur is verdubbeld.

(Gaat terug naar binnen, op het moment dat TITUS zijn zak oppakt en naar binnen wil gaan komt HARMEN langs de jandinkant weer opgelopen)

HARMEN

Jongeman?

TITUS

Meneer Tulp.

HARMEN

Jij was toch een reiziger, niet?

TITUS

Dat klopt meneer.

HARMEN

Heb jij ook ervaring met reizen over zee?

TITUS

Zeer zeker meneer, ik heb het grootste deel van mijn leven op zee doorgebracht.

HARMEN

Dan kan ik jouw hulp goed gebruiken.

TITUS

Wat kan ik voor u doen?

HARMEN

Ik ben een reddingsmissie aan het organiseren.

TITUS

Een reddingsmissie?

HARMEN

Eén van mijn boten zou hier gisteren terug moeten aangemeerd zijn, maar zowel van de boot als van de bemanning is geen spoor.

TITUS

En u wilt op zoek gaan naar die boot?

HARMEN

Inderdaad.

TITUS

U weet dat u even goed kan zoeken naar een speld in een hooiberg?

HARMEN

Ik weet het jongen, ik ben zelf vaak genoeg op zee geweest. Maar deze boot is me zeer dierbaar.

TITUS

Waarom, het is toch maar een boot.

HARMEN

Deze boot heeft de verloofde van mijn dochter aan boord.

TITUS

(verbaasd)

Verloofde?

HARMEN

Geert Uylenburg. Voor mijn dochter haar geluk zou ik alles overhebben.

TITUS

Dat siert u meneer.

HARMEN

En niet alleen dat, ook de jongen in wiens bed jij nu slaapt is aan boord van dat schip. Je zou er Hendrickje een groot plezier mee doen.

TITUS

U kan op me rekenen meneer.

(TITUS gaat met zijn zak de viswinkel binnen en HARMEN gaat terug richting herenhuis. Op het moment dat HARMEN de deur opent stormt NEELTJE het huis uit GEVOLGD DOOR SASKIA)

NEELTJE

Ik ben jouw bemoeizucht zo beu! Dit is mijn leven, en ik bepaal zelf wat ik doe en laat!

HARMEN

Schat?

NEELTJE

Niet nu papa!

SASKIA

Maar zeg dan toch iets.

HARMEN

Laat haar maar lieverd, ze draait wel bij.

SASKIA

En hoe kan jij dat nu zo zeker weten?

HARMEN

Ze lijkt op mij.

(HARMEN en SASKIA gaan naar binnen, even later komt HILLETJE, die een piratenhoed draagt, de kade opgelopen. Tijdens deze scène wordt de lucht langzaam donkerder)

HILLETJE

(Richt een houten stok die ze gebruikt als zwaard naar NEELTJE)

Geef je over addergebroed of je bent voer voor de haaien!

NEELTJE

Dat zal dan wel.

HILLETJE

Alles in orde?

NEELTJE

Ik ben het zo beu!

HILLETJE

Wat?

NEELTJE

Mijn moeder probeert heel mijn leven te controleren, ze heeft blijkbaar echt niet door dat ik geen kind meer ben.

HILLETJE

Wat doet ze dan?

NEELTJE

Ze wil voor mij bepalen met wie ik mag omgaan en met wie niet. Hendrickje is niet goed genoeg voor haar, Geert is de man waarmee ik moet trouwen.

HILLETJE

Wil je dan niet trouwen met Geert?

NEELTJE

Ja, natuurlijk wel, ik wil niets liever, maar ik wil dat omdat het mijn keuze is.

HILLETJE

Dan doe je het toch gewoon omdat je het zelf wil, laat je moeder maar geloven wat ze wil.

NEELTJE

En nu wil ze ook niet dat ik nog in de buurt van Titus kom.

HILLETJE

Titus? Hebben jullie een nieuwe hond?

NEELTJE

Neen, Titus is de nieuwe logé van Hendrickje, een ontdekkingsreiziger.

HILLETJE

Wauw zeg, zo spannend!

NEELTJE

Ik weet het. Ik wou dat ik zo avontuurlijk kon zijn.

HILLETJE

Ga je dan niet mee met ons?

NEELTJE

Waar naartoe?

HILLETJE

Je vader heeft ons net gevraagd of we mee op zoek gaan naar het schip van Johannes en Geert.

NEELTJE

Heeft hij jou gevraagd?

HILLETJE

Ja, hij heeft bijna heel het dorp gevraagd.

NEELTJE

Heel het dorp, behalve zijn eigen dochter dan.

HILLETJE

Dat komt nog wel. Je gaat toch mee?

NEELTJE

Natuurlijk ga ik mee.

HILLETJE

Geweldig! Ik heb thuis nog een tweede piratenkostuum.

NEELTJE

Hou dat maar voor jezelf, voor het geval dat je eerste kostuum vuil zou zijn.

HILLETJE

Ik hoop alleen maar dat mijn papegaai ook mee mag.

(HENDRICKJE komt naar buiten en wil het krukje dat TITUS buiten heeft gezet naar binnen nemen, ze ziet de twee meisjes op de kade staan)

HENDRICKJE

Moeten jullie niet naar binnen gaan? Er is een zware storm op komst.

HILLETJE

Echte piraten zijn niet bang van een beetje storm.

HENDRICKJE

Echte piraten niet neen.

NEELTJE

We waren net aan het bespreken dat we samen mee op zoektocht gaan naar Johannes en Geert.

HENDRICKJE

Dus jullie gaan ook mee? Titus sprak me daar ook al over.

HILLETJE

Ga jij niet mee?

HENDRICKJE

Ik, ik word al misselijk als ik te lang naar de zee kijk.

HILLETJE

Jammer, we kunnen anders een goede kokkin gebruiken.

HENDRICKJE

Kijk maar uit dat jullie niets overkomt.

NEELTJE

We zullen voorzichtig zijn.

HENDRICKJE

Wanneer vertrekken jullie?

HILLETJE

De mannen van het dorp zijn al begonnen met het herstellen van de Houten Clara.

HENDRICKJE

Gaan jullie met die verzopen schuit het water op? God sta me bij.

NEELTJE

We brengen Johannes veilig thuis, beloofd.

HENDRICKJE

Ik hoop dat het jullie lukt. Sinds mijn man is overleden is Johannes de enige die me nog wat gezelschap hield. Ik wil mijn zoon niet kwijt.

NEELTJE

Dat gaat niet gebeuren. En in afwachting daarvan heb je Titus toch als gezelschap.

HENDRICKJE

Zwijg me van die kerel, kan je geloven dat hij geen vlees en geen vis eet? Die jongen is gek! Daarstraks probeerde hij me te vergiftigen met die vreselijke troep die hij bijheeft.

NEELTJE

Seitan en Quinoa.

HILLETJE

Oh leuk! Je hebt al namen bedacht voor je kinderen later.

NEELTJE

Neen, dat zijn buitenlandse etenswaren, zo hoeft hij geen dieren te doden om te kunnen eten.

HILLETJE

Wat een rare kerel, ik kan niet wachten om hem te ontmoeten.

HENDRICKJE

Dat komt nog wel, maar ga nu maar snel naar binnen voor de storm je de zee insleurt.

(HENDRICKJE neemt het krukje mee naar binnen en HILLETJE gaat terug naar huis.
HARMEN komt naar buiten)

HARMEN

Neeltje! Kom naar binnen, het ziet er naar uit dat het gaat stormen.

NEELTJE

Ben je dat dan niet gewoon papa, de stormwind?

HARMEN

Vroeger wel, maar ook dan zocht ik onderdak in de kajuit.

(SASKIA komt in de deuropening staan)

NEELTJE

Ga je eigenlijk mee met ons op zoektocht naar Geert?

HARMEN

Ons?

NEELTJE

Ja, Hilletje en ik gaan mee op zoek naar de boot van Geert.

SASKIA

Geen sprake van! Jij blijft thuis.

HARMEN

Ik denk toch ook dat het beter is dat...

NEELTJE

Ik ga mee, en daarmee uit!

SASKIA

(Barst in tranen uit)

Harmen, praat met haar wil je.

(Gaat terug naar binnen)

NEELTJE

Wat krijgt zij opeens?

HARMEN

Ik ben niet helemaal eerlijk tegen je geweest.

NEELTJE

Wat bedoel je?

HARMEN

Er is iets wat ik je nog niet heb verteld.

NEELTJE

Ik luister.

HARMEN

Je moet weten dat ik niets voor je verborgen wil houden, maar om je niet nodeloos ongerust te maken heb ik het verzwegen.

NEELTJE

Waarover heb je het.

HARMEN

Het is ondertussen al meer dan vijftientig jaar geleden, je moeder was zwanger van jou en ik zat op zee.

NEELTJE

Oké

HARMEN

Het beeld staat nog steeds op mijn netvlies gebrand, ik stond aan het roer van mijn schip en ik probeerde mij een koers te banen door de mistige wateren. Tot ik plots in de verte iets hoorde, een geluid dat ik niet kon thuisbrengen, het mooiste geluid dat ik ooit gehoord had, een vrouwenstem. Alsof mijn lichaam een eigen wil kreeg draaide ik het roer, recht op het geluid af. Langzaamaan begon er een gedaante vorm te krijgen in de mist. Het was een meisje, ze hield zich vast aan een rots en keek me recht in de ogen. Onze blikken kruisten elkaar en ze zong.

DANAÉ

(Enkel haar stem is te horen door het geluid van een naderende storm)

Harmen, ik heb zo lang op jou gewacht mijn liefste. Harmen kom bij mij, dan zijn we eindelijk samen.

HARMEN

Ik wist niet meer wat ik deed maar voor ik het goed en wel beseftte leunde ik over de rand van het schip en wou haar aanraken, terwijl haar betoverende stem bleef zingen.

DANAÉ

Harmen, kom bij mij, Harmen kom me gezelschap houden.

HARMEN

En toen zag ik pas wat er gebeurde, het hele schip was omsingeld door prachtige vrouwen met ogen van vuur.

DANAÉ

(Haar stem galmt alsof er honderden stemmen weerklinken)

Harmen kom in zee, jij bent van ons, jij blijft bij ons!

HARMEN

In een reflex sprong ik overboord, onder het water zag ik de ware gedaante van de sirene, een duivelse vissenstaart was verbonden aan het hemelse vrouwenlichaam. Het serpent probeerde me nog te grijpen maar ik wist te ontsnappen. Toen ik dagen later bij bewustzijn kwam, hier op de kade, heb ik mezelf voorgenomen nooit meer aan boord te gaan van een schip.

NEELTJE

De verhalen zijn dus echt.

HARMEN

Nu weet je ook waarom je moeder en ik niet willen dat je mee gaat op expeditie.

(SASKIA verschijnt ongemerkt in de deuropening)

NEELTJE

Dit is juist waarom ik mee moet.

HARMEN

Schat, het zou je moeders hart breken.

NEELTJE

En Hilletje en Titus, zij mogen wel gevaar lopen? Als je zo denkt dan heb je volgens mij geen hart.

(Een hevige donderslag weerklinkt)

(BLACK OUT)

DERDE BEDRIJF

Als de stormwind is gaan liggen gaat het licht op het podium weer aan. HENDRICKJE en TITUS komen hevig discussiërend de viswinkel buiten.

HENDRICKJE

Ik denk er nog niet aan, ben je nu helemaal krankzinnig geworden!

TITUS

Het is gewoon een schitterend idee, en als je dat niet wil inzien dan ben je geen goede winkelier.

HENDRICKJE

Wat weet jij daar nu van, je bent verdomme nog maar een paar uur aan wal en je denkt het allemaal beter te weten.

TITUS

Ik heb tijdens mijn reizen veel gezien en geleerd, en ik weet dus ook hoe het beter kan.

HENDRICKJE

Ik verander niets, niet meer.

TITUS

Het is maar een kleine moeite en je spaart er een hoop onschuldige levens mee.

HENDRICKJE

Ik begin geen groentewinkel! En daarmee uit.

TITUS

Niet alleen groenten, maar ook de producten die ik heb meegebracht.

HENDRICKJE

Ik heb altijd een viswinkel gehad en het zal altijd een viswinkel blijven.

TITUS

Maar je verkoopt wel vlees.

HENDRICKJE

Maar geen groenten. Alleen maar groenten verkopen, alleen al het idee.

TITUS

Het is een goed idee.

HENDRICKJE

Het is vis noch vlees.

TITUS

Maar dat is het.

HENDRICKJE

Wat?

TITUS

We noemen de winkel vis noch vlees en we verkopen groenten en fruit.

HENDRICKJE

Ik geef het op, doe wat je wil, ik ga op mijn bed liggen ik heb hoofdpijn.

TITUS

Een tekort aan vitaminen kan je oplossen door voldoende groenten en fruit te eten.

(NEELTJE komt het herenhuis buiten)

HENDRICKJE

Ooh jij, nagel aan mijn vislijn.

(gaat naar binnen, gooit de deur achter zich dicht)

NEELTJE

Problemen?

TITUS

Ze is gewoon niet klaar voor verandering.

NEELTJE

Kan je het haar kwalijk nemen, ze is het al jaren zo gewoon.

TITUS

Ze zou het op zijn minst een kans kunnen geven.

NEELTJE

Ik denk dat ze momenteel wel andere dingen aan haar hoofd heeft, Johannes is nog steeds vermist.

TITUS

Je vader zei me er iets van, hij wil dat ik mee op zoektocht ga.

NEELTJE

Ik ga ook mee.

TITUS

Dat gaat je moeder nooit goed vinden.

NEELTJE

Dat kan mij niet schelen, ik ga mee en jij gaat me daar bij helpen.

TITUS

Ik, wat wil je dat ik doe?

NEELTJE

Jij moet me leren wat het is om een zeeman te zijn.

TITUS

Een zeeMAN, dat gelooft niemand.

NEELTJE

Dan moet jij er maar voor zorgen dat ze het wel geloven.

TITUS

Goed, ga naar de kade en wacht daar op mij.

(Titus loopt de viswinkel in)

NEELTJE

(Klimt op de kade)

Geert hou vol, ik zal snel weer naast je staan. Storm of regen, niets houdt me tegen. Ik zal die smerige sirenen verslaan.

TITUS

(komt naar buiten met twee stokken en
loopt de kade op)

Oké, les één. Vechten als een echte piraat.

NEELTJE

Een piraat, komaan zeg.

TITUS

Jij wou leren overleven op zee, vecht dan als een echte
piraat.

(gooit de stok naar NEELTJE die deze op
haar beurt behendig opvangt)

TITUS

Niet slecht, voor een beginneling.

(Valt NEELTJE aan met zijn stok en er
ontstaat een zwaardgevecht waarin
NEELTJE verbazingwekkend goed blijkt te
zijn)

Ben je zeker dat dit je eerste keer is?

NEELTJE

Ik heb misschien wel eens piraatje gespeeld als kind.

TITUS

Oké, ik heb je duidelijk onderschat, maar vechten op het
land is nog niet hetzelfde als op zee. Nu gaan we verder
oefenen, maar op één been.

NEELTJE

Kijk maar uit dat je niet valt.

TITUS

Bedankt voor de waarschuwing.

(Het gevecht gaat verder maar beiden
staan nu op één been. Na een tijdje
slaat NEELTJE met haar stok op de
steunende voet van TITUS waardoor hij
zijn evenwicht verliest en valt.)

NEELTJE

Ik zei toch dat je niet moest vallen.

TITUS

Jij speelt vals!

NEELTJE

Oh sorry, ik was vergeten dat piraten altijd eerlijk zijn.

TITUS

Oké, jij wint.

(Zet zich op de rand van de kade)

NEELTJE

Maar ik heb eens zitten denken, stel dat we op onze weg sirenen tegenkomen, zou jij dan hun gezang kunnen weerstaan?

TITUS

Ongetwijfeld

NEELTJE

Daar ben ik zo zeker nog niet van.

(Begint te zingen)

Titus, ik heb zo lang op jou gewacht mijn liefste. Titus kom bij mij, dan zijn we eindelijk samen.

(TITUS probeert NEELTJE te zoenen maar deze duwt TITUS van de kade af, hij trekt NEELTJE echter met zich mee. TITUS belandt op de grond en NEELTJE belandt boven op hem. Even lijkt het erop dat ze elkaar gaan zoenen maar NEELTJE besluit uiteindelijk van TITUS af te rollen. Er ontstaat een ongemakkelijke stilte)

NEELTJE

Titus?

TITUS

Ja?

NEELTJE

Kan het dat vissers verdwalen op zee?

TITUS

Het kan natuurlijk altijd, maar een echte zeeman vindt altijd de weg.

NEELTJE

Hoe dan?

TITUS

Zij gebruiken de grootste landkaart die er bestaat.

NEELTJE

Hoe ziet die er dan uit.

TITUS

Ik kan het je tonen.

NEELTJE

Ja graag!

TITUS

Kom vanavond naar de kade, ik zal daar op je wachten.

(SASKIA komt het herenhuis buiten)

SASKIA

Neeltje Tulp, kom onmiddellijk naar binnen.

NEELTJE

Ik zie je straks.

(Gaat tegen haar zin naar binnen)

SASKIA

Had ik jou niet bevolen uit de buurt van mijn dochter te blijven?

TITUS

Het spijt me, maar het is zij die naar mij is toegekomen.

SASKIA

Waarom zou ze dat in godsnaam doen.

TITUS

Misschien omdat zij niet zo'n bekrompen wereldbeeld heeft als haar moeder.

SASKIA

Jij brutale vlegel!

(SASKIA wil Titus slaan maar deze grijpt haar pols vast en maakt hiermee duidelijk dat hij veel sterker is dan SASKIA. Op hetzelfde moment komt HENDRICKJE naar buiten.)

HENDRICKJE

Kom op Titus, laat haar los.

(TITUS laat SASKIA los en gaat de viswinkel binnen)

SASKIA

Bedankt

HENDRICKJE

Je zoekt het echt zelf hoor.

SASKIA

Bemoei je niet met zaken waar je geen verstand van hebt.

HENDRICKJE

Waar ik geen verstand van heb? Ik heb jarenlang mijn zoon dicht bij me gehouden, uit angst om hem kwijt te raken, en uiteindelijk voelde hij zich zo verstikt dat hij persé mee op die vervloekte vissersboot moest gaan. En nu? Misschien ben ik hem wel voorgoed kwijt. Neeltje is een volwassen vrouw aan het worden, of je het nu wil of niet. laat haar los voor je haar voorgoed kwijt bent.

SASKIA

(Duidelijk geraakt door dit verhaal)

Het spijt me.

(HENDRICKJE gaat de viswinkel binnen en SASKIA gaat het herenhuis in. Het wordt langzaam donker en er verschijnt een sterrenhemel aan de horizon, NEELTJE komt langs cour-kant de kade opgelopen)

NEELTJE

Titus?

TITUS

(Komt de kade opgelopen langs jardi-
kant)

Neeltje Tulp, wat ik je nu ga laten zien heet
zeemansmagie.

NEELTJE

Zeemansmagie?

TITUS

Stel je voor, we zijn aan boord van een schip en rondom
ons is niets dan zee. Waar zijn we?

NEELTJE

Geen idee.

TITUS

En het wordt steeds donkerder, zie je nog iets?

(wijst in de verte)

NEELTJE

Een ster.

TITUS

Een planeet, Venus.

NEELTJE

Venus?

TITUS

Venus, de meest vrouwelijke planeet in het universum.

(wijst naar ergens anders)

NEELTJE

Nog een planeet.

TITUS

Een ster, Vega

(wijst opnieuw)

NEELTJE

Wat een heldere ster.

TITUS

Capella. En als je goed kijkt zie je dat die sterren vormen maken.

(wijst opnieuw)

NEELTJE

Een steelpannetje.

TITUS

Ursa Major, de grote beer. Die we vanaf nu het steelpannetje noemen.

(NEELTJE legt zich languit met haar hoofd op de schoot van TITUS)

Al deze sterren en vormen zijn constant in beweging, behalve één onbeweeglijke ster, en die kunnen we vinden dankzij het steelpannetje.

NEELTJE

Hoe dan?

TITUS

Zie je de laatste twee sterren van het steelpannetje?

NEELTJE

Niet echt.

TITUS

Neem de ster op de bodem van het steelpannetje die zich het verst van de steel bevindt.

NEELTJE

Ik heb hem.

TITUS

Dat is Merak, Neem nu de lengte tussen die ster en de ster daar boven, Dubhe.

NEELTJE

(Houdt een afstand tussen duim en wijsvinger terwijl TITUS hetzelfde doet)

Ja?

TITUS

Ga nu langs dezelfde lijn naar boven en tel.

NEELTJE

Één, twee, drie, vier, De poolster!

TITUS

Polaris, de onbeweeglijke ster.

NEELTJE

Het is prachtig!

TITUS

En nu is het tijd voor zeemansmagie. Je neemt je vuist en kijkt hoeveel vuisten er tussen de horizon en de poolster passen.

NEELTJE

(neemt haar vuist en begint te tellen)

Zes!

TITUS

Voilà, en nu ben jij een menselijke sextant.

NEELTJE

Sextant! Hoe durf je, ik ben een deftig meisje.

TITUS

Een sextant is een instrument om de breedtegraad te meten.

NEELTJE

Ik kan met mijn eigen vuist de breedtegraad meten!

TITUS

Inderdaad.

NEELTJE

Wat is breedtegraad?

TITUS

Hoe ver noordwaarts of zuidwaarts je bent op deze planeet.

NEELTJE

Maar hoe dan?

TITUS

Hoeveel vuisten tussen de horizon en de poolster?

NEELTJE

Zes

TITUS

Neem nu dat elke vuist gelijk is aan tien graden.

NEELTJE

Zestig graden.

TITUS

En dat is jouw breedtegraad, dat is waar wij ons bevinden op deze mistige, stormachtige aardbol.

NEELTJE

Maar waar zouden Geert en Johannes zich nu bevinden?

TITUS

Ik ben net naar de Houten Clara gaan kijken en hij is klaar om uit te varen, morgen voor dag en dauw vertrekken we.

(TITUS en NEELTJE gaan af langs jardin-kant. Langs jardin-kant komt de BEDELVROUW op)

BEDELVROUW

De zee neemt en de zee geeft, maar niemand die de wraak van het water overleefd. De mens denkt de natuur te kunnen temmen, hoog tijd dat wij die domheid afremmen. Vervuiling grijpt ons bij de keel, stormwind en orkanen worden uw deel!

(Er steekt een zware storm op, de mast van de vissersboot die zichtbaar is achter de kade breekt in twee. Vanuit de zee komt JOHANNES de kade op geklommen, en helpt DANAE omhoog te klimmen.)

(BLACK OUT)

(PAUZE)

VIERDE BEDRIJF

Bij aanvang van dit bedrijf is het ochtend, de storm is gaan liggen. Op de kade liggen een bewusteloze JOHANNES en DANAË, die vastgebonden is aan een meerpaal.

TITUS

(Komt de viswinkel uit, ziet het bewusteloze lichaam van JOHANNES en rent er naartoe)

Meneer? Gaat het met u, meneer?

(TITUS schudt aan de schouders van JOHANNES, wanneer ook hier geen reactie op komt slaat hij JOHANNES in het gezicht)

Hij zal toch niet... Vooruit dan maar.

(TITUS maakt zich klaar om mond op mond beademing toe te passen, maar net voor zijn lippen de lippen van JOHANNES raken slaat JOHANNES terug in TITUS zijn gezicht)

Rustig, ik wou alleen maar.

JOHANNES

(Springt recht duwt TITUS op de grond en probeert hem te wurgen)

Wou jij me ook doden, dan heb je het verkeerde slachtoffer uitgekozen.

HENDRICKJE

(Komt de viswinkel uit)

Titus hoe vaak moet ik je nog zeggen dat je 's morgens niet zoveel lawaai mag..

(Merkt JOHANNES op)

Mijn God, dit kan niet waar zijn. Johannes!

JOHANNES

(laat TITUS los)

Mama?

(TITUS maakt van de afleiding gebruik om JOHANNES te overmeesteren en geeft hem een rake klap in het gezicht)

HENDRICKJE

Titus! Laat mijn zoon los.

TITUS

Jouw zoon?

HENDRICKJE

Dit is Johannes, mijn zoon.

JOHANNES

We waren net kennis aan het maken.

TITUS

Het spijt me man, ik wou alleen maar je leven redden.

JOHANNES

Ik wou je alleen maar dood.

HENDRICKJE

Johannes jongen, ik dacht dat ik je kwijt was.

(vliegt JOHANNES in de armen)

JOHANNES

Ach mama, onkruid vergaat niet.

HENDRICKJE

Maar wat is er gebeurd?

JOHANNES

Ik weet het niet, ik heb barstende hoofdpijn.

TITUS

Sorry daarvoor.

JOHANNES

En wie ben jij?

TITUS

Ik ben Titus.

HENDRICKJE

Titus logeert bij ons.

NEELTJE

(Komt het herenhuis uit)

Johannes!

JOHANNES

Hoi Neel, je ziet er goed uit.

NEELTJE

Ik wou dat ik dat ook van jou kon zeggen.

JOHANNES

Het spijt me, ik heb een paar zware dagen achter de rug.

HENDRICKJE

Weet je echt niet meer wat jou is overkomen?

JOHANNES

Ik herinner me vaag dat we in de mist aan het varen waren. Plots besloot Geert om onze koers te veranderen en toen hoorde ik het ook. Gezang.

NEELTJE

Het gezang der sirenen.

JOHANNES

Het was afschuwelijk, een hels geluid, en toen...

HENDRICKJE

Wat gebeurde er toen?

JOHANNES

Toen werd alles zwart voor mijn ogen, het eerstvolgende dat ik me herinner is dat die rare kwibus.

HENDRICKJE

Titus.

JOHANNES

Dat die rare Titus mij probeerde te zoenen.

TITUS

Het was mond op mond beademing, ik probeerde je leven te redden.

NEELTJE

En Geert? Is Geert oké?

JOHANNES

Ik weet het niet, het spijt me.

TITUS

(merkt de vastgebonden DANAE op)

Misschien kan je het aan haar vragen?

HENDRICKJE

Wat is dat?

TITUS

Het bovenlichaam van een vrouw en de staart van een vis, dit moet een sirene zijn.

HENDRICKJE

Vis en vlees, net de twee dingen waar je niets van moet weten.

NEELTJE

Denk je dat ze nog leeft?

TITUS

Ik denk het wel.

(Start mond op mond beademing bij de DANAE)

JOHANNES

Kijk nu, hij kan mij niet krijgen en hij stort zich al op een ander.

(DANAE komt bij bewustzijn, maar heeft moeite met ademen)

TITUS

Ze heeft water nodig, dringend.

HENDRICKJE

Breng haar naar binnen snel!

(TITUS en JOHANNES dragen DANAE de viswinkel in)

Schitterend, nu heb ik zowel Vis als vlees op het menu, de zaken gaan goed.

NEELTJE

Dat doe je niet! Nog niet, eerst wil ik weten wat er met Geert is gebeurd.

HENDRICKJE

Ik zal aan Titus vragen om haar uit te horen, maar één verkeerde beweging en we eten zeemeerminfilet.

(Gaat naar binnen, lang jardin-kant komt HILLETJE de kade opgelopen. Ze draagt een piratenhoed, een ooglapje en heeft een koffer bij zich)

HILLETJE

Klaar voor het avontuur landrot!

NEELTJE

Hilletje! Ik had je bijna niet herkend met die ooglap.

HILLETJE

Echte piraten dragen een ooglap, wanneer vertrekken we?

NEELTJE

Heb je het dan niet gehoord?

HILLETJE

Wat zou ik moeten gehoord hebben?

NEELTJE

De zware storm van vannacht heeft de Houten Clara helemaal vernield. Onmogelijk dat we nog kunnen uitvaren.

HILLETJE

Maar ik was net helemaal klaar om als een echte piraat de zee op te gaan.

(Opent haar kist)

NEELTJE

Wat is dat?

HILLETJE

(Haalt twee zwaarden uit de kist)

De zwaarden van opa, gevonden op zolder.

NEELTJE

Wees maar voorzichtig, voordat je iemand pijn doet.

HILLETJE

Ik weet wel wat ik doe, ik ben een echte piraat.

JOHANNES

(Komt de viswinkel buiten)

Neel, kan jij even Komen helpen, Mama wil dat gespartel liever buiten dan in haar winkel.

HILLETJE

Johannes!

(Wil hem in de armen vliegen maar bedenkt net op tijd dat ze nog een zwaard vasthoudt)

NEELTJE

Daar gaan nog ongelukken van komen.

HILLETJE

Ik dacht dat ik je nooit meer zou zien, we waren net van plan om jou te komen zoeken.

JOHANNES

Hillettje, hoe zie jij eruit?

HILLETJE

Als een echte piraat, vind je het mooi?

JOHANNES

Doen alsof je een piraat bent is iets voor kinderen weet je. Kom je Neel?

(JOHANNES en NEELTJE gaan de viswinkel binnen, HILLETJE blijft verweerd achter)

HILLETJE

Ik zie je graag!

(Barst in tranen uit)

En ik doe niet alsof.

(Gooit de zwaarden terug in de kist, neemt haar ooglap af, bekijkt deze, gooit deze bij in de kist en loopt verdrietig af langs Jardin-kant. Even later komen JOHANNES en NEELTJE de viswinkel buiten met een badkuip waarin DANAE ligt)

NEELTJE

Je gaat me alles vertellen wat je weet, wat je hebt gedaan en wat er met Geert is gebeurd.

DANAË

(Ijzig kalm)

Dat zijn wel erg veel vragen ineens, op welke vraag zou je het eerst een antwoord willen kennen?

NEELTJE

Bespaar me jouw onzin, als je me niet onmiddellijk vertelt waar Geert is, ik zweer je dat ik het blonde haar uit je vuile rotkop trek.

DANAË

Rustig maar, ik ben zeker dat we dit als volwassen mensen kunnen uitpraten.

NEELTJE

Mensen? Jij wil dit uitpraten als mensen? Mislukte zalm!

JOHANNES

Dit heeft geen zin, je ziet toch zelf dat ze jou gewoon aan het uitlachen is.

(TITUS komt de viswinkel buiten)

NEELTJE

Ze heeft het zelf gezocht, als ze niet wil praten dan mag Hendrickje visfilet van haar maken.

TITUS

Mag ik eens met haar praten?

NEELTJE

Je doet maar Titus, ik ga naar binnen voor ik haar iets aandoe.

(Gaat het herenhuis binnen)

TITUS

Johannes, laat mij maar even.

JOHANNES

Ik heb het al begrepen

(maakt met uitbeeldingen duidelijk dat hij denkt dat TITUS en DANAÉ willen zoenen en gaat de viswinkel binnen)

TITUS

En nu tussen ons.

DANAÉ

Wat ga je doen Titus, ga je ook visfilet van me maken?

TITUS

Jakkes neen, ik mag er niet aan denken, ik eet geen vis.

DANAÉ

Kijk eens aan, meneer lust geen vis. Ga je dan een stukje van mijn vlezige kant klaarmaken?

TITUS

Ik eet ook geen vlees?

DANAÉ

(plots een stuk liever)

Echt waar?

TITUS

Ik vind dat er genoeg andere manieren zijn om als mens te overleven, waarom zouden we de dieren daarvoor kwaad moeten doen?

DANAÉ

Helemaal juist, het is gewoon een kwestie van respect voor elkaar. Als de mens respect heeft voor de natuur, dan heeft de natuur ook respect voor de mens.

TITUS

Is het daarom dat jullie de vissers aanvallen?

DANAÉ

Al eeuwenlang bedreigt de mens het leven op zee, ze vangen onze broers en zussen in hun netten. Vervuilen het water met hun afval en hebben geen respect voor onze prachtige natuur. Natuurlijk moeten wij ingrijpen, telkens we de kans zien, lokken we een vissersboot om hem tot zinken te brengen. Want één ding hebben al die domme vissers gemeen, ze kunnen niet weerstaan aan onze prachtige stem.

TITUS

Maar ik ben al zo vaak op zee geweest, ik heb zoveel landen verkend en nooit ben ik zo iemand als jij tegengekomen.

DANAÉ

Dat komt omdat jij geen bedreiging voor ons bent, je respecteert de natuur en gebruikt de zee vreedzaam als poort naar de wereld. Jij bent het soort mens waar een sirene oprecht van kan houden.

(Begint te zingen)

Titus kom bij me, Titus hou me vast. Titus ik kan wel houden van zo'n lieve gast.

TITUS

(betoverd door de stem van DANAÉ)

Hoe heet jij?

DANAÉ

Ik ben Danaé

(Begint opnieuw te zingen)

Titus kom bij me, ga toch met me mee, Titus kom snel in zee, ga mee met Danaé.

(TITUS die steeds dichterbij DANAÉ is gekropen bedenkt zich plots en trekt zich terug)

Denk je dat ik je ga aanvallen? Je hebt niets van mij te vrezen, integendeel.

(TITUS probeert DANAÉ te zoenen maar net op dat moment begint DANAÉ hevig te hoesten en naar adem te happen)

TITUS

Mijn god, je droogt helemaal uit.

(Gaat met zijn handen in de badkuip en gooit water over DANAE haar bovenlichaam, op hetzelfde moment kom NEELTJE het herenhuis buiten)

NEELTJE

(Duidelijk jaloers)

En, wat ben je te weten gekomen?

TITUS

Danaé heeft me verteld dat...

NEELTJE

Danaé, ach kijk het ding heeft een naam.

DANAÉ

Titus, wil je me nog eens natmaken, ik kan zo moeilijk ademen.

(Titus maakt opnieuw het bovenlichaam van DANAE nat)

NEELTJE

Ze heeft jou blijkbaar al goed afgericht?

TITUS

Danaé vertelde me dat ze de vissers aanvallen omdat zij ook de vissen in de zee aanvallen.

NEELTJE

Vissen is toch niet meer dan normaal, mensen moeten kunnen eten.

DANAÉ

Er zijn andere oplossingen.

TITUS

Dat is waarom ik nooit ben aangevallen, ik eet noch vis noch vlees.

NEELTJE

Jullie zijn zo schattig samen, misschien moeten jullie samen gaan wonen, diep in de zee.

TITUS

Ik heb hier echt geen zin in, ik ga een paar emmers met water vullen zodat je zeker niet uitdroogt.

DANAÉ

Je kan me ook gewoon weer vrijlaten.

NEELTJE

Dat zou jou wel erg goed uitkomen.

(TITUS gaat de viswinkel binnen en kruist zo JOHANNES die naar buiten komt)

JOHANNES

Hey Neel, ik moet echt eens met je praten.

NEELTJE

Zeg maar.

JOHANNES

Liever onder vier ogen.

(Bekijkt DANAÉ)

En zonder vinnen.

NEELTJE

Ja prima

(NEELTJE en JOHANNES gaan op de kade zitten)

JOHANNES

Weet je wat ik de laatste tijd meer en meer begin te beseffen?

NEELTJE

Neen, vertel?

JOHANNES

Ik heb jou echt heel graag.

NEELTJE

Dank je, ik vind jou ook een hele goede vriend.

JOHANNES

Toen we aangevallen werden door die sirenen kon het me eigenlijk niet schelen wat er met me zou gebeuren. Ik dacht niet aan verdrinken of aan die afschuwelijke vissenstaarten, toen ik daar onder water lag, en rond mij het oneerlijke gevecht tussen de vissers en die sirenen zag, was het enige dat ik kon denken, misschien zie ik Neeltje Tulp nooit meer terug.

NEELTJE

En Geert, heb je gezien wat er met Geert is gebeurd daar onder water?

JOHANNES

Neen, het spijt me echt.

NEELTJE

Maar ik ben echt blij dat mijn goede vriend veilig is teruggekeerd.

(NEELTJE geeft JOHANNES een vriendschappelijke knuffel en loopt richting herenhuis, JOHANNES kijkt NEELTJE liefdevol na en loopt naar de viswinkel. Vlak voor hij binnen kan gaan spreekt DANAE hem aan)

DANAÉ

Sommige vrouwen zijn echt blind.

JOHANNES

Laat me met rust.

(Duwt het hoofd van DANAE onder water. NEELTJE is ondertussen aangekomen bij het herenhuis waar Saskia is buitengekomen)

SASKIA

Zag ik daar nu net Johannes?

NEELTJE

Ja, hij is vannacht weer aangespoeld.

SASKIA

En Geert?

NEELTJE

Nog steeds spoorloos.

SASKIA

Ik ben blij voor Hendrickje.

NEELTJE

Hendrickje, wat is er gebeurd met visboerin of viswijf?

SASKIA

Ik ben misschien wat te hard voor haar geweest, ik ben blij dat zij tenminste haar zoon terug heeft.

NEELTJE

Johannes was nochtans niet de enige die vannacht is aangespoeld.

SASKIA

Wie dan nog?

NEELTJE

Een zekere Danaé.

SASKIA

Een meisje? En waar is ze nu?

NEELTJE

(Wijst naar de badkuip)

Ze zit in bad.

SASKIA

Maar dat kan je toch niet maken, in bad gaan in het midden van het plein. Dat arme meisje.

NEELTJE

Meisje zou ik haar niet direct durven noemen, het venijn zit hem in de staart.

SASKIA

Dus het is een jongen?

NEELTJE

Het is een sirene.

SASKIA

Wat? En wat doet die hier?

NEELTJE

Ze is samen met Johannes aangespoeld, misschien dat Johannes haar heeft gevangengenomen tijdens een vluchtpoging, ik weet het niet.

SASKIA

Wat ik weet is dat jij uit haar buurt moet blijven, voor je eigen veiligheid.

NEELTJE

Voor mijn veiligheid? Als er iemand iets te vrezen heeft is zij het wel. En daarbij het zijn enkel de mannen die ten prooi vallen aan dat wicht.

SASKIA

Hoe bedoel je?

NEELTJE

Als ik jou was zou ik papa uit haar buurt houden, Titus is al helemaal betoverd door die mislukte potvis.

SASKIA

Ga jij maar naar binnen lieverd, ik zal me eens bezighouden met dat meisje.

(NEELTJE gaat het herenhuis binnen,
SASKIA loopt naar de badkuip)

Dus jij bent die fameuze Danaé.

DANAÉ

Hallo, aangenaam en u bent?

SASKIA

Bespaar me de beleefdheden. Ik ben Saskia, de moeder van Neeltje, maar ik geloof dat jullie al kennis hebben gemaakt.

DANAÉ

Is dat jouw dochter? Stevig karaktertje.

SASKIA

Dat is nog niets vergeleken met haar moeder.

DANAÉ

Nu dacht ik dat ze het geërfd zou hebben van haar vader.

SASKIA

Nu moet jij eens goed naar mij luisteren, vervelende rolmops in eigen nat. Ik weet wat jij van plan bent.

DANAÉ

En wat zou dat dan zijn volgens jou?

SASKIA

Jij bent hier niet toevallig aangespoeld.

DANAÉ

Neen?

SASKIA

Wat scheelt er, kon je de mannen niet meer in de val lokken op zee? Was je het wachten op een vissersboot beu? Is het daarom dat je nu ons dorp komt aanvallen?

DANAÉ

Juist ja, ik ben het dorp aan het aanvallen vanuit mijn badkuip.

SASKIA

Ik heb jou wel door, de verloofde van mijn dochter vermoorden was blijkbaar niet goed genoeg. Nu moet je ook nog die arme Titus in de val lokken, en wie is de volgende, mijn man? Dat is het niet? Nu mijn man geen voet meer op zee zet kon je hem niet meer raken vanuit het water, daarom moest je wel aan wal komen. Maar ik heb nieuws voor jou. Jouw spel is nu ten einde.

(Probeert de badkuip omver te kiepen)

DANAÉ

Wacht! Niet doen!

SASKIA

Geef me één goeie reden.

DANAÉ

De verloofde van jouw dochter leeft nog!

SASKIA

Je liegt!

DANAÉ

Neen, je moet me geloven. We houden hem enkel gevangen, totdat jullie een offer hebben gebracht.

SASKIA

Een offer?

DANAÉ

Een offer voor alles wat jullie de zee hebben aangedaan, voor alle vissen die jullie hebben gedood.

SASKIA

Wat voor offer?

DANAÉ

Een offer groot genoeg om de zeegodin gunstig te stemmen.

SASKIA

(twijfelt even maar bedenkt zich dan)

Je liegt!

(probeert opnieuw de badkuip om te kiepen. Op hetzelfde moment komen TITUS en JOHANNES de viswinkel buiten met emmers water)

TITUS

Niet doen, dan droogt ze helemaal uit.

SASKIA

Wat denk je dat de bedoeling is.

TITUS

Er mag haar niets overkomen.

SASKIA

Waarom niet, omdat het jouw nieuwe vriendinnetje is?

TITUS

Ze heeft jou niets misdaan.

SASKIA

Neen? Zij en haar soortgenoten hebben jaren geleden geprobeerd mijn man te vermoorden.

TITUS

Hij heeft misschien wel miljoenen vissen vermoord.

SASKIA

En wat als het haar gelukt was? Dan zou Neeltje zonder vader zijn opgegroeid.

TITUS

En die vissen, die hebben net zo goed een vader en een moeder nodig.

SASKIA

Dat is de natuur, de mens staat bovenaan de voedselketen.

TITUS

Ben je daar dan zo zeker van, denk je nu echt dat de mens ongestraft zijn gang zal kunnen blijven gaan zonder consequenties?

SASKIA

Ongelooflijk. Jij blijft dat ding maar verdedigen, ze heeft je goed te pakken. Terwijl jij hier zit te flirten met die mislukte vis, zit mijn dochter daar binnen kapot te gaan van verdriet. Ik dacht dat jullie vrienden waren? Maar blijkbaar kies jij liever partij voor het ding dat de verloofde van mijn dochter misschien wel heeft vermoord.

TITUS

Saskia ik.

SASKIA

Vergeet het.

TITUS

Jij hebt zelf gezegd dat ik uit de buurt moest blijven van jouw dochter.

SASKIA

Ik heb ook gezegd dat je onverzorgd en onbeschaamd bent. Daar heb je toch ook niets mee gedaan. Kom, zorg dat je vriendinnetje niet uitdroogt.

(Gaat het herenhuis binnen)

TITUS

Saskia wacht!

(Loopt SASKIA achterna en gaat ook het herenhuis binnen waardoor DANAË en JOHANNES alleen achterblijven. JOHANNES zorgt dat DANAË nat blijft door zachtjes water over haar te gieten)

DANAË

Dat doe je goed Johannes.

JOHANNES

Ik weet eigenlijk niet waarom ik jou in leven houdt.

DANAË

Jij bent geen moordenaar, dat weet ik toch.

JOHANNES

En toch probeerden jij en jouw soortgenoten mij te vermoorden.

DANAË

Geloof me, als we dat hadden gewild was het ons ook wel gelukt. Maar jij hebt geen vissen gevangen.

JOHANNES

Dat is waar, ik mocht enkel het dek schrobben.

DANAË

En nu ben je hier, levend en wel.

JOHANNES

Het was Geert die alle vis heeft gevangen.

DANAË

Is Geert de verloofde van Neeltje?

JOHANNES

Inderdaad.

DANAË

En waar is Geert nu?

JOHANNES

Ik weet het niet.

DANAÉ

Niet hier.

JOHANNES

Wat hebben jullie met hem gedaan?

DANAÉ

Is het niet belangrijker om je af te vragen wat jij nu gaat doen?

JOHANNES

Wat bedoel je?

DANAÉ

Ik heb wel gezien hoe je naar Neeltje keek.

JOHANNES

Neeltje is een goede vriendin.

DANAÉ

Maar ze zou meer dan dat kunnen zijn.

JOHANNES

Neeltje is verloofd met Geert.

DANAÉ

En waar is Geert nu?

JOHANNES

Niet hier.

DANAÉ

Inderdaad. Heb je niet lang genoeg het dek geschrobd terwijl Geert met de prijzen ging lopen?

JOHANNES

Ik weet niet of ik je wel goed begrijp.

DANAÉ

Dat denk ik wel Johannes, dat denk ik wel.

(FADE OUT)

VIJFDE BEDRIJF

Bij aanvang is het donker op het podium, er weerklinkt opnieuw een zware storm met enkele luide donderslagen en het geluid van glas dat breekt. Wanneer het geluid verzwakt gaat het licht aan en zien we één grote chaos op het plein. Schilderijen, koekoeksklokken en andere prullen die afkomstig zijn uit een herenhuis liggen verspreid over de grond. Ook de borden boven de viswinkel hangen scheef en de winkelruit is gebarsten. DANAÉ ligt nog steeds in haar badkuip. HENDRICKJE komt in paniek de viswinkel buiten gelopen.

HENDRICKJE

Mijn God, dit kan niet waar zijn!

NEELTJE

(komt samen met SASKIA het herenhuis
buiten)

Wat is er gebeurd?

HENDRICKJE

Maar kijk dan toch, al die rommel is terug aangespoeld.

DANAÉ

Jullie mensen kunnen toch zo dom zijn, dachten jullie nu echt dat dit voldoende zou zijn.

SASKIA

Het was jouw idee om een offer aan de zee te brengen.

DANAÉ

Een offer, dat wel ja. Maar ik heb nooit gezegd dat jullie jullie oude rommel in de zee moesten dumpen.

SASKIA

Oude rommel? Dit zijn zeer dure familie erfstukken, hoe durf je dat rommel te noemen. De enige rommel dat hier bijligt zijn die oude vislijnen van Hendrickje.

HENDRICKJE

Dat zijn ook familie erfstukken, het spijt me dat wij niet zoveel geld hebben als jullie.

DANAÉ

En zo hopen jullie Geert terug te krijgen?

NEELTJE

Als jij ons niet vertelt welk offer we moeten brengen, hoe kunnen wij dan in godsnaam weten hoe we Geert kunnen terughalen.

DANAÉ

Denk toch eens na, jarenlang vervuilen jullie de zee met jullie troep, doden jullie al onze vissen en dan denken jullie het te kunnen goedmaken door met die oude rommel de zee nog meer te vervuilen. Ik wist dat jullie mensen dom waren, maar ik wist niet dat het zo erg was.

SASKIA

Nu moet jij eens goed naar mij luisteren, wij willen niets liever dan Geert terug bij ons te hebben en we zijn bereid daar zeer ver voor te gaan, maar als jij denkt dat je met onze voeten kan spelen, dan heb je de verkeerde badkuip uitgekozen.

DANAÉ

Alles wat de zeegodin van jullie vraagt is dat jullie stoppen met de zee te misbruiken.

HENDRICKJE

Goed, ik heb het begrepen. Het is misschien niet veel, maar voor mij is het een enorme opoffering. Vanaf vandaag eet ik enkel nog van die vieze spullen die Titus in zijn zak heeft steken.

NEELTJE

Seitan en Quinoa.

HENDRICKJE

Het is niet omdat je het een moeilijke naam geeft, dat het daarom lekkerder smaakt.

DANAÉ

Het is in ieder geval een begin.

NEELTJE

Goed ik doe mee.

SASKIA

Ik denk er niet...

(HENDRICKJE en NEELTJE kijken haar boos aan)

Ik moet er nog eens over nadenken.

(Klimt op de kade)

DANAÉ

Er is dan toch misschien een sprankeltje hoop.

HENDRICKJE

De wereld is naar de haaien.

(Gaat naar binnen)

NEELTJE

(Klimt ook op de kade)

Gaat het mama?

SASKIA

Ik snap er niets meer van. Ik heb altijd gedacht dat de zee onze vriend was, dat de zee ons het leven gaf en dat de mens gemaakt was om vis te eten, om zo het natuurlijke evenwicht in stand te houden.

NEELTJE

Dat is toch normaal, we zijn het altijd zo gewoon geweest.

SASKIA

Maar wie had ooit kunnen denken dat we zo fout bezig waren, dat de zee zelf een oorlog aan het voorbereiden was tegen ons.

NEELTJE

Een paar dagen geleden nog was ik het gelukkigste meisje van het dorp, ik zou gaan trouwen met de knappe Geert Uylenburgh. En toen kwam zij!

(wijst naar DANAE)

En nu lijkt het of heel mijn leven een puinhoop is.

SASKIA

Jij zal terug gelukkig worden, als er ook maar een waterkans bestaat dat Geert nog leeft zullen we hem vinden. Al betekent dat, dat we offers zullen moeten brengen.

(DANAE begint weer hevig te hoesten en naar adem te happen)

NEELTJE

Ik ben alleen bang dat deze oorlog nog niet ten einde is, zeker niet nu we die Sirene gevangen houden.

SASKIA

Er zijn twee manieren om een oorlog te eindigen, je kan jezelf overgeven of je kan terugvechten. Ik ben er alleen nog niet uit welke weg ik wil kiezen.

(Gaat richting herenhuis)

Hopelijk brengt de tijd raad.

(Gaat naar binnen)

NEELTJE

Tijd, als we die nu eens hadden.

JOHANNES

(Komt de viswinkel buiten met nieuwe emmers water)

Danaé, gaat het?

(giet het water over DANAE)

DANAÉ

Nu jij hier bent gaat het weer veel beter.

(Kijkt naar NEELTJE)

Waar wacht je op, dit is je kans.

JOHANNES

(Loopt de kade op)

Hey Neel.

NEELTJE

Hoi.

JOHANNES

Het spijt me echt van wat er gebeurd is.

NEELTJE

Dank je.

JOHANNES

Ik wou echt dat ik iets kon doen om het goed te maken.

NEELTJE

Het is oké Johannes, ik weet dat je er niets aan kon doen.

JOHANNES

Ik heb hier als kind ook vaak gestaan.

NEELTJE

Dat weet ik, we hebben hier nog piraatje gespeeld.

JOHANNES

Maar niet alleen dat, ik heb hier vaak alleen gestaan, kijkend naar de horizon.

NEELTJE

Het heeft iets rustgevend.

JOHANNES

Ik kon er uren naar staren, naar de zee en hoe de golven al mijn problemen met zich meenamen. En ik bedacht me dan dat de horizon een goede vriendin was die me raad kon geven. Die me vertelde wat ik moest doen als ik het zelf niet meer wist.

NEELTJE

Dat is een mooie gedachte.

JOHANNES

En soms schreef ik brieven, maar omdat ik ze niet durfde geven aan degene waar ze eigenlijk voor bedoeld waren, deed ik ze in een fles en gooide ze in de zee. Stel je voor dat één of andere inktvis ze zou aankrijgen.

NEELTJE

Dan zou die vast wel een briefje terug schrijven, in inkt.

JOHANNES

(Moet hier hartelijk mee lachen)

Ik wist niet dat jij zo grappig kon zijn.

NEELTJE

Het is een grapje van je moeder.

JOHANNES

Van mijn moeder?

NEELTJE

Ze heeft me verteld dat je vroeger, als kind, een oogje op me had, maar de liefdesbrieven niet durfde afgeven en dan maar in zee gooide.

JOHANNES

Sommige gevoelens gaan niet over met de tijd.

NEELTJE

Johannes ik...

JOHANNES

Neel, luister even. Ik weet best dat het snel is. En ik wil me absoluut niet opdringen, maar...

NEELTJE

Johannes, niet doen. Alsjeblieft.

JOHANNES

De kans is groot dat Geert niet meer terugkomt, en ik zou heel graag zijn plaats aan jouw zijde innemen.

NEELTJE

Zijn plaats innemen?

JOHANNES

Ik bedoel...

NEELTJE

Waar haal jij het lef vandaan, niemand kan Geert zijn plaats innemen.

JOHANNES

Zo bedoel ik dat toch niet.

NEELTJE

Hoe dan wel? Wat dacht je, Geert is uit het zicht verdwenen dit is mijn kans.

JOHANNES

Neel je bent onredelijk.

NEELTJE

Het verbaast me eigenlijk dat je het deze keer echt hebt durven zeggen, in plaats van een fles in de zee te gooien.

JOHANNES

Neel, ik...

NEELTJE

En dan nog eens iets, stel dat Geert niet meer terugkomt, en ik zal er alles aan doen om hem terug te vinden.

JOHANNES

Natuurlijk, en daar zal ik je...

NEELTJE

Dan zou ik voor Titus gaan, die durft tenminste meteen te zeggen wat hij denkt en voelt. Die weet tenminste hoe de wereld in elkaar zit.

(Loopt het herenhuis binnen)

JOHANNES

Titus, natuurlijk, ik had het kunnen weten.

(Loopt naar de viswinkel, op hetzelfde moment komt TITUS buiten en kijkt bezorgd naar DANAE)

TITUS

Het gaat niet goed met haar.

JOHANNES

Gooi er nog een emmer over.

TITUS

Je ziet toch ook dat dit niet voldoende is, we moeten een oplossing vinden.

JOHANNES

Laat haar toch sterven, zij is de oorzaak van al die problemen.

TITUS

Zonder haar vinden we Geert nooit terug.

JOHANNES

Alsof jij dat erg zou vinden.

TITUS

Wat wil je daar mee zeggen?

JOHANNES

Dat zou jou toch goed uitkomen, dan heb je Neeltje helemaal voor jou alleen.

TITUS

Neeltje heeft hier toch niets mee te maken.

JOHANNES

Neeltje heeft hier alles mee te maken.

TITUS

Ik denk niet dat ik je begrijp, als we niet snel met een oplossing komen dan gaan er misschien twee onschuldige levens verloren.

JOHANNES

Ik heb misschien wel een oplossing.

TITUS

Vertel.

JOHANNES

Niet hier, niet waar zij bij is.

TITUS

Wat stel je voor?

JOHANNES

Wacht op mij op de kade, ik kom zo.

(TITUS klimt op de kade, JOHANNES gaat de viswinkel binnen en komt meteen weer buiten en klimt ook op de kade)

TITUS

Ik denk dat we Danaé moeten vrijlaten.

JOHANNES

Waarom zouden we dat doen, als we dat doen dan heeft de zee vrij spel, ik wil niet verantwoordelijk zijn voor wat er dan met ons zou gebeuren.

TITUS

En wat als ze sterft? Wat denk je dat er dan gebeurt?

JOHANNES

Dan zal de zee eindelijk beseffen dat er met ons niet te spotten valt.

TITUS

Dus jij gelooft nog steeds dat de mens sterker is dan de natuur.

JOHANNES

Voor de mens bestond was er niets, wij hebben de natuur getemd en zijn heer en meester van de aarde.

TITUS

Je bent gek!

JOHANNES

Niet zo gek als jij, als je dat monster wil vrijlaten.

TITUS

Het is de enige juiste oplossing.

JOHANNES

Dat denk ik niet.

TITUS

Wat ben je dan van plan?

JOHANNES

De zee wil een offer.

(Neemt een mes dat hij in zijn achterzak
verstopt had en richt dit op TITUS)

Ze zal haar offer krijgen.

TITUS

Johannes, denk goed na, dit wil je niet doen.

(stapt behoedzaam achteruit)

JOHANNES

Ik ben heel zeker dat ik dit wel wil doen.

(Bij ieder stap die TITUS achteruit zet
zet JOHANNES er één vooruit)

TITUS

Johannes zo ben jij niet.

(Botst met zijn voet tegen de kist met
zwaarden die nog steeds openstaat, en
kijkt onopgemerkt in de kist)

JOHANNES

Wat weet jij daarvan, jij kent mij niet.

TITUS

Ik weet dat jij zo niet bent, snap je dan niet dat die
sirene ons tegen elkaar heeft opgezet.

JOHANNES

Waarom doden we haar dan niet.

TITUS

Johannes, doe geen domme dingen, leg je mes neer.

(Bukt zich voorzichtig)

JOHANNES

Ik zal mijn mes pas loslaten als het jouw hart heeft
doorboord.

TITUS

(Grijpt een zwaard en richt dit op
JOHANNES)

Leg dat mes neer!

JOHANNES

Dus dit is hoe het eindigt, man tegen man strijdend om het leven van een vis.

(HILLETJE komt ongemerkt de kade opgelopen, ze is volledig gekleed als piraat en ziet er angstaanjagend stoer uit, ze neemt het tweede zwaard uit de kist)

TITUS

Ik zeg het voor de laatste keer, leg dat mes neer.

HILLETJE

(Richt het zwaard op TITUS)

Niet voordat jij jouw zwaard hebt neergelegd.

TITUS

(draait zich verschrikt om)

Wie ben jij?

HILLETJE

Ik ben Hilletje Uylenburgh, de schrik van de zeven zeeën.

TITUS

Ik durf er voor wedden dat jij niet eens op één zee hebt gevaren.

HILLETJE

En ik ben er zeker van dat jij nog nooit tegen een echte piraat hebt gevochten.

(Er ontstaat een spannend zwaardgevecht tussen de twee, JOHANNES maakt van de afleiding gebruik om van de kade te klimmen en begeeft zich richting DANAE, TITUS weet HILLETJE te overmeesteren en richt zijn zwaard op haar, op dat moment komt NEELTJE het herenhuis buiten)

NEELTJE

Titus! Niet doen!

TITUS

Zij is begonnen.

NEELTJE

Het is niet eerlijk.

TITUS

Hoe bedoel je?

NEELTJE

Je vecht tegen een echte piraat, maar je staat op het land.

TITUS

En dan?

NEELTJE

Als je op een boot bent heb je veel minder evenwicht, ik eis dat jullie het gevecht hernemen.

TITUS

Maar ik heb net...

NEELTJE

Op één been.

TITUS

Vooruit dan maar.

(HILLETJE staat terug recht en er ontstaat een nieuw zwaardgevecht waarbij TITUS en HILLETJE op één been staan, uiteindelijk stampst HILLETJE tegen het steunende been van TITUS waardoor deze zijn evenwicht verliest, HILLETJE richt haar zwaard op TITUS)

TITUS

Jij speelt vals!

HILLETJE

Oh sorry, ik was vergeten dat piraten altijd eerlijk zijn.

NEELTJE

Van wie denk je dat ik dat trucje heb geleerd?

JOHANNES

(heeft van de afleiding gebruik gemaakt
om zijn mes tegen de keel van DANAE te
plaatsen)

En nu is het genoeg met die flauwe kul, die sirene gaat
eraan.

HARMEN

(ongemerkt uit het herenhuis gekomen)

Stop! Johannes, laat dat mes vallen.

(Tegen TITUS en HILLETJE)

Leg die zwaarden neer, gedaan met al dat geweld.

NEELTJE

Maar papa...

HARMEN

Ik denk dat het tijd is dat ik de waarheid vertel.

NEELTJE

Maar zij heeft Geert...

HARMEN

Dat heeft ze niet, Geert leeft.

JOHANNES

Maar...

HARMEN

De sirenen zouden geen vlieg kwaad doen, ze willen de
mensen alleen maar waarschuwen.

NEELTJE

Hoe kan jij dat nu weten?

LEESvoorbeeld

HARMEN

Omdat ik het zelf heb meegemaakt. Ik weet nog heel goed wat er met mij die dag op zee is gebeurd. Toen we werden aangevallen werden we meegenomen naar een paleis onder water, waar de zeegodin woont. Zij heeft mij laten zien wat de gevolgen zijn van al het vuil dat wij in zee storten. En daarna werden we weer vrijgelaten, op één voorwaarde. We moesten de gruwelijke verhalen over de sirenen voortvertellen, als waarschuwing. En we moesten plechtig beloven nooit meer vis te vangen.

NEELTJE

Maar waarom heb je het dan toegestaan dat de andere mannen van het dorp nog gingen vissen?

HARMEN

Omdat ik een dwaas ben, verblind door het geld dat er te verdienen valt me die visvangst.

(SASKIA komt het herenhuis buiten)

En nu is de dag aangebroken dat ik mijn schuld moet vereffenen.

HILLETJE

Ik denk niet dat ik je helemaal begrijp meneer Tulp.

HARMEN

Ik ben het ultieme offer dat de zeegodin wil.

SASKIA

Harmen neen, dat ben je niet.

HARMEN

Saskia, mijn besluit staat vast. Het is de enige oplossing.

TITUS

Neen, dat is het niet.

HARMEN

Titus jongen, hou je hierbuiten.

TITUS

Laat mij jouw plaats innemen.

NEELTJE

Titus, neen.

TITUS

Jouw vader moet erbij zijn als je trouwt met Geert, jij hebt hem veel meer nodig dan mij.

NEELTJE

Maar...

TITUS

Mijn besluit staat vast, laat me samen met Danaé de zee ingaan, laat me haar thuisbrengen.

NEELTJE

Titus!

TITUS

Neeltje, het is beter zo. Maar we moeten ons haasten, Danaé trekt het niet lang meer.

JOHANNES

(Neemt DANAË op en brengt haar naar de kade)

Vooruit visje, je krijgt een grotere badkuip.

(DANAË wordt vrijgelaten in de zee)

TITUS

Ik denk dat ik dan maar eens afscheid neem.

HILLETJE

Ik vond het heel leuk met jou te vechten, al was ik wel beter. Goed, dan ga ik maar eens naar huis.

JOHANNES

Hilletje, ik vind jou best een stoere piraat. Heb je zin om even binnen te komen?

HILLETJE

Laat me er even over nadenken, natuurlijk wil ik dat.

JOHANNES

(Tegen TITUS)

Sorry van daarjuist, ik liet me even gaan.

TITUS

Zorg goed voor je moeder, ze heeft je gemist.

(JOHANNES en HILLETJE gaan de viswinkel binnen)

SASKIA

Je blijft een onverzorgde, onbeschaamde vlegel. Maar wel eentje met het hart op de juiste plaats.

HARMEN

Bedankt jongen, zorg goed voor haar.

TITUS

Dat zal ik doen.

NEELTJE

Stuur je me een kaartje?

TITUS

Ik weet niet of dat kan.

NEELTJE

Je vindt vast nog wel ergens een paar verdwaalde flessen met papier in.

TITUS

Ik schrijf je, beloofd. Nu moet ik echt gaan.

(Klimt langs de achterzijde van de kade af, en verdwijnt langzaam uit het zicht, iedereen is muisstil. Iedereen behalve NEELTJE gaat af, NEELTJE staart naar de horizon. Even later komt HENDRICKJE de viswinkel uit, ze draagt een houten bord en zet dit zodanig dat het publiek nog niet kan lezen wat er op staat geschreven)

HENDRICKJE

Heb ik iets gemist?

NEELTJE

Titus is weer verder gegaan.

HENDRICKJE

Naar waar?

NEELTJE

Op weg naar zijn volgende avontuur.

HENDRICKJE

Dan is mijn zoon eindelijk terug thuis, moet hij er weer vanonder muizen.

NEELTJE

Bekijk het positief, je kan terug eten waar je zelf zin in hebt.

HENDRICKJE

Dat is het hem nu net, ik begon die Seitan en Quinoa best lekker te vinden.

(Haalt het krukje uit de viswinkel en hangt het bordje met "Noch", tussen de twee bordjes aan de viswinkel zodat de winkel "Vis Noch Vlees" heet)

NEELTJE

Vis noch Vlees.

HENDRICKJE

Zo gaan we nooit vergeten wat Titus ons heeft geleerd.

(HENDRICKJE gaat de viswinkel terug binnen, NEELTJE gaat het herenhuis binnen. Even later komt de bedelvrouw de kade opgelopen gevolgd door TITUS)

TITUS

Denk je dat het gewerkt heeft, uwe majesteit.

BEDELVROUW

(Werpt haar vuile lompen af en blijkt een prachtig kleed versierd met koralen en schelpen te dragen)

Ik denk dat deze mensen hun les wel geleerd hebben.

TITUS

Denk je dat het voldoende is?

BEDELVROUW

Het zal nog even duren voor alle mensen de zee het respect geven waar ze recht op heeft, maar Rome is ook niet op één dag gebouwd.

TITUS

Rome, mijn geboortestad. Als u het niet erg vindt waarde zeegodin, dan zou ik graag terug naar huis gaan.

BEDELVROUW

Wat eten de mensen daar zoal?

TITUS

Pizza en pasta, met zowel vis als vlees.

BEDELVROUW

Dan is dat onze volgende bestemming. Ik zal aan mijn sirenen vragen om naar Ostia te zwemmen vlak bij Rome en daar de vissersboten op te wachten.

TITUS

En wat wilt u dat ik doe?

BEDELVROUW

Hetzelfde dat je altijd doet, als het net zo'n goed effect heeft als hier zullen wij vroeg of laat ons doel bereiken.

TITUS

Ik zou u nog één ding willen vragen.

BEDELVROUW

Vraag maar.

TITUS

Zou u Danaé ook naar Ostia kunnen sturen, ik had het gevoel dat we wel een goede klik hadden.

BEDELVROUW

Titus, dat zeg je van iedere sirene die we aan land sturen. Maar goed, ik vraag het haar.

TITUS

Dan ga ik op weg naar Rome.

(Gaat af)

BEDELVROUW

De zee neemt en de zee geeft, de horizon waakt over dag en nacht. Ware liefde vindt steeds zijn weg als je er lang genoeg op wacht.

(Gaat af, even later komt GEERT, een knappe stoere zeeman de kade opgeklimmen, hij begeeft zich naar de deur van het herenhuis en klopt aan)

(FADE OUT)

Leesvoorbeeld

ZESDE BEDRIJF

Het plein is leeg, hier en daar zijn een aantal versieringen aangebracht, in het midden van de kade is een trap naar beneden geplaatst, waarover een rode loper is gerold. HARMEN spreekt het publiek toe. Aan zijn zijde staat SASKIA en vanaf de zijkant kijkt HENDRICKJE toe. Eventueel kan er gekozen worden om twee figuranten de ouders van HILLETJE en GEERT te laten spelen.

HARMEN

Lieve familieleden, beste vrienden, waarde collega's van de Tulp rederij en in het bijzonder meneer en mevrouw Uylenburg. Het is op dagen als vandaag dat een man moet durven terugkijken naar het verleden. Het is nu een kleine 26 jaar geleden dat mijn lieve vrouw Saskia mij het mooiste wonder van de natuur heeft geschonken.

(wordt emotioneel)

En nu vandaag voelt het alsof ik mijn wondertje, mijn lieve dochter Neeltje voor een stukje kwijt geraak.

(vermant zichzelf)

Maar het is met veel plezier, en veel trots dat ik jullie mag voorstellen aan het kersverse bruidspaar, Meneer en Mevrouw Geert en Neeltje Uylenburgh.

(Langs jardin-kant komt JOHANNES opgelopen, hij is volledig gekleed in piratenoutfit, langs cour-kant komt HILLETJE de kade opgelopen, ook zij is als piraat gekleed. Beiden dragen een zwaard. Ze komen de trap afgelopen en gaan aan beide kanten van de trap staan. Hierna komen langs jardin-kant GEERT en langs cour-kant NEELTJE de kade opgelopen. GEERT is gekleed in kostuum en NEELTJE draagt een trouwkleed. Neeltje heeft een bruidsboeket bij zich. Bovenaan de trap geven ze elkaar een zoen, draaien zich om en NEELTJE gooit het boeket achter haar rug. HENDRICKJE is degene die het boeket weet op te vangen, maar HILLETJE richt haar zwaard op HENDRICKJE)

HILLETJE

Dat had je gedacht.

HENDRICKJE

Rustig, rustig. Hier neem maar.

(Geeft het boeket aan HILLETJE)

Dat belooft als jij mijn schoondochter wordt.

HILLETJE

Zou je dat dan niet willen?

HENDRICKJE

Zolang je dat akelige zwaard achterwege laat ben je zeer welkom in de familie meisje.

(Gaat de viswinkel binnen, ondertussen zijn NEELTJE en GEERT de trap afgekomen)

HARMEN

Mevrouw Uylenburgh.

NEELTJE

Meneer Tulp.

(HARMEN en NEELTJE omhelzen elkaar)

HARMEN

Je ziet er echt prachtig uit kindje.

NEELTJE

Dank je papa, maar jij moet zeker niet onderdoen.
(richt zich tot SASKIA)

Mama.

SASKIA

Je hebt er geen idee van hoe blij je mij maakt kindje.

HARMEN

Geert, je hebt mijn dochter van me gestolen.

GEERT

Meneer Tulp..

HARMEN

Ik ben nog niet uitgepraat. Je hebt mijn dochter van me gestolen, maar als er iemand is door wie ik mijn dochter met plezier laat stelen, dan ben jij het.

GEERT

Bedankt meneer Tulp.

HARMEN

Is dat nu gedaan met dat ge-meneer, vanaf nu zijn we familie, zeg dus maar gewoon Harmen.

GEERT

Het is voor mij een hele eer om u als schoonvader te hebben meneer Harmen.

SASKIA

Het is voor ons een hele eer om jou als schoonzoon te hebben jongen.

HARMEN

Maar genoeg met al dat officiële gedoe, ik rammel van de honger.

HENDRICKJE

(Komt de viswinkel buiten met een
plateau vol hapjes)

Dat is maar een woord.

GEERT

(Neemt een hapje van de plateau, bijt
ervan maar spuwt het onmiddellijk terug
uit)

Die hapjes hebben op zijn zachtst gezegd een bijzondere
smaak.

HENDRICKJE

Dat is een toastje met Quinoa.

GEERT

Kino-wat?

HENDRICKJE

Quinoa, vanaf nu kan je in mijn winkel terecht voor al je
groenten, Seitan en Quinoa. Zo hoeven we nooit meer Vlees
of Vis te eten.

GEERT

Ik kan nu niet zeggen dat ik er dol op ben.

NEELTJE

Je meent het dus echt.

HENDRICKJE

Neen, natuurlijk niet, alleen maar groenten verkopen in
een vissersdorp, wie doet nu zoiets. Dit was nog een
overschotje dat in mijn winkel lag. Ik breng meteen een
plateau met de lekkerste visgerechtjes.

GEERT

Quinoa, hoe verzint ze het.

NEELTJE

Het was een ideetje van, laat maar het is niet zo
belangrijk.

(Tegen JOHANNES die bij het bruidspaar
is komen staan)

Wat zie jij er stoer uit.

JOHANNES

Bedankt, het is een ideetje van Hilletje

NEELTJE

Ik had zo een vermoeden.

GEERT

Vanwaar de verkleedpartij?

HILLETJE

(is er ook komen bijstaan)

Verkleedpartij, niets van. Over enkele dagen vertrekken we samen op wereldreis.

NEELTJE

Je meent het?

HILLETJE

(Fluistert tegen NEELTJE)

En als we terugkomen, gaan we trouwen.

NEELTJE

Echt waar.

HILLETJE

Nu ben jij de eerste die het weet.

NEELTJE

Zelfs je ouders niet?

HILLETJE

Sterker nog, zelfs Johannes weet het nog niet.

GEERT

Wat zijn jullie daar allemaal aan het bekokstoven zus?

HILLETJE

Je moet zo nieuwsgierig niet zijn broertje. Vind je het niet raar dat ik nu de zee opga en jij aan wal moet blijven staan?

GEERT

Ik zou maar wat graag met jullie meegaan, jullie kunnen misschien wel een ervaren schipper gebruiken.

JOHANNES

We kunnen altijd een goede kracht gebruiken.

GEERT

Dat dacht ik wel.

JOHANNES

Om het dek te schrobben.

NEELTJE

Zet het maar uit jullie hoofd, Geert blijft veilig thuis,
bij mij.

HENDRICKJE

(Komt de viswinkel buiten met een nieuwe
plateau)

Hier is de lekkerste vis van het hele dorp.

JOHANNES

Let maar op dat het niet weer gaat stormen.

HENDRICKJE

Alsof wij verantwoordelijk zijn voor wat de natuur doet,
ze hebben me dat één keer proberen wijs maken, geen
tweede keer.

HARMEN

Zullen we het feest binnen verder zetten, het wordt
langzaam donker. Er staat voor iedereen een lekker
drankje klaar.

(Gaat het herenhuis binnen gevolgd door
iedereen, vlak voor NEELTJE naar binnen
wil gaan wordt ze tegengehouden door
GEERT)

GEERT

Ik wil je iets laten zien.

(NEELTJE en GEERT klimmen de kade op, de
sterrenhemel wordt opnieuw zichtbaar)

Het kan soms erg eenzaam zijn op zee, weet je.

NEELTJE

Je bent toch nooit echt helemaal alleen op een boot?

GEERT

Ik weet het, maar toch, al die dagen dat ik jou heb
moeten missen.

NEELTJE

Ik dacht dat je je niets meer herinnerde van wat er is
gebeurd?

GEERT

Weinig, maar ik weet dat ik op een gegeven moment naar boven aan het kijken was, naar de sterren, en dacht, misschien kijkt Neeltje nu ook naar diezelfde ster.

NEELTJE

Je bent lief.

GEERT

Zie je die ster daar?

(Wijst in de verte)

NEELTJE

Ja, dat is Merak.

GEERT

Merak? Hoe weet jij dat?

NEELTJE

Iemand heeft me dat ooit eens verteld.

GEERT

Maar vanaf nu heet die ster Neeltje.

NEELTJE

Dan noem ik die ster daarboven Geert.

GEERT

Dat is Dubhe.

NEELTJE

Betweter.

GEERT

Ik hou van je, Neeltje Tulp.

NEELTJE

Ik ook van jou Geert Uylenburgh.

(Ze zoenen elkaar)

GEERT

Hé, wat is dat daar?

NEELTJE

Waar?

GEERT

Daar op het water

(Gaaf op zijn buik liggen en grijpt een fles vast)

Een fles en er zit een brief in.

NEELTJE

Laat zien!

(opent de fles, vouwt de brief open en begint te lezen, langzaam dooft het licht en begint het geluid van een naderende storm te weerklinken)

(FADE OUT)

(EINDE)

LeeseXemb